អាន · ឃុន

កិត្តិយស ឬ ស្នេហា

ប្រែចេញពី { ល្ស៊ីស៊ីដ LE CID

បណ្ណាគារ ភ្នំពេញ

CA 44

កិត្តិយស

ឬ

ស្នេហា

ប្រែចេញពី ឡឺស៊ីដ

តែងដោយលោក ព.ករណីយ

(១៦០៦-១៦៨៤)

អ្នកប្រែនិងរៀបរៀង អាង-ឃុង

(សិស្សថ្នាក់ទី ៣ សាលាគរុវិជ្ជាភ្នំពេញ)

អនុញ្ញាតលេខ ១៩៤
ភ្នំពេញថ្ងៃ១៦ កញ្ញា ១៩៥៤
តាមក្រសួងឃោសនាការ

Autorisation de traduction
No 1340/ MFE du 26/8/60
Signé; H. MONTEAGLE
Chef de Mission française
d'Enseignement et de Coopération Culturelle au Cambodge.

សៀវភៅនេះ ចាប់ផ្តើមរស់ ព្រោះអាន-ឃុន

ទុកជាគុណ សងបិតា ទីនមាតា

ទុកជាកេរ្តិ៍ ចែកដល់មិត្ត គ្រប់សាលា

ទុកជាការ ផ្ញើកំសាន្ត ដល់លោកអ្នក ...

ស-យ

បុព្វកថារបស់អ្នកប្រែ

កាលក្នុងគ.ស. ១៦៣៦ លោក ក. គរណៃយ បានផ្តើមតែងរឿង «ឡឺស៊ីដ» ជារឿងសំរាប់អ្នកចំប៉ាំងយ៉ាងក្លាហាននឹងមានចិត្តធម៌ ដែលជារឿងល្ខោនមួយដ៏មានខ្លឹមសារដ៏ជ្រៅស្រុស ហើយក្នុងពពួករឿងកំសត់បារាំង ដោយអ្នកតែងបានទាញចិត្តមនុស្សលោកឲ្យឃើញថាគាត់យកកិត្តិយស មកដាក់ខ្ពស់ជាងសេចក្ដីស្នេហា ។

ហើយចំណងចង់ឲ្យគេស្គាល់លោកអ្នកមិត្តបានច្រើនផងទើបខ្ញុំបានកិច្ចប្រែសម្រួលឲ្យបានជាភាសាជាតិ ប៉ុន្តែសូមមេត្តាអភ័យទោស ដោយមានពាក្យខ្លះមិនសូវពីរោះ ឬ ប្រែមិនសូវចំពីព្រោះការបកប្រែកំណាព្យ ជាភាសាបរទេសរបស់អ្នកជំនាញគាំទ្រពីសតវត្សរ៍ ១៧ ឲ្យមកជាកំណាព្យខ្មែរដូច្នេះ គឺជាកិច្ចមួយយ៉ាងពិបាកចំពោះពន្ធកវីថ្មីរបស់ខ្ញុំនេះ ដែលទើបនឹង

ហាក់រៀនសរសេរក្នុងលើកដំបូង កាលដែលគ្រូយករឿង
នេះមកបង្រៀនខ្ញុំបាទនៅថ្នាក់ទី ៣ ក្នុង គ.ស. ១៩៥៣ ។

ស្ដាយណាស់ ដោយកំណាព្យនេះមានជីវិតរស់តែក្នុងបាតហិបជាយូរឆ្នាំមកហើយដែរ ទើបនៅក្នុងពេលនេះបណ្ណាគារភ្នំពេញលេខ ៥៩ វិថីបាស្ទ័របានយល់ព្រមជួយបោះពុម្ពផ្សាយ ៗ ខ្ញុំបាទមានសេចក្ដីរីករាយជាក្រៃលែង បើអ្នកអានបានស្រេបរសជាតិរឿងនេះជាមួយផង ហើយនឹងសង្ឃឹមថាអស់លោកអ្នកនឹងជួយជ្រោមជ្រែងខ្ញុំបាទឲ្យបានដុះដាល ចំរើនទៅមុខទៀតដើម្បីលើកដំកើងអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ ។

អរគុណ

អនុសេនីយ៍ឯក អាង-ឃុន

ក្រសួងការពារប្រទេស ភ្នំពេញ

រាយតួអ្នកលេង

ជុនហ៊ាវណាន់	ស្ដេចនគរកាស៊ួយ
ជុណ្ណាក៊ុយភ៉ក់	រាជបុត្រី
ជុនវ៉ែគ	ឪពុកវ៉ូច្រិក
ជុនគរម៉ោស	ឪពុកខាងស៊ីម៉ែន
ជុនវ៉ូច្រិក	សង្សារទើងខាងស៊ីម៉ែន
ជុនសន់	លួចស្នេហាខាងស៊ីម៉ែន
ជុនតាវយ៉ាស	នាម៉ឺនស្ដេច
ជុនតាឡុង	នាម៉ឺនស្ដេច
ស៊ីម៉ែន	កូនលោកគរម៉ោស
ខ្យកខូរ	អ្នកថែរក្សាបុត្រស្ដេច
ឥបេវៀរ	អ្នកថែរក្សាខាងស៊ីម៉ែន
កងសមាគ្យ	អ្នកបំរើរាជបុត្រី

ឈុតទី ១

សង្ខេបឈុត

គិលអៀរបាននិយាយប្រាប់នាងស៊ីម៉ែនថា លោកគរម៉ាស ព្រមសុខចិត្តនឹងលោកដុងវ៉ៃក ឲ្យនាងរៀបការនឹងរ៉ូឌ្រិក ។

ព្រះអង្គម្ចាស់អ៊ីយ៉ូក៏បានបញ្ចេញសេចក្ដីស្នេហាចំពោះ រ៉ូឌ្រិកប្រាប់ដល់ឡេអូនរ ប៉ុន្តែដោយមានវណ្ណៈតាមកកំន ។ រាជបុត្រី ក៏បានសះស្បើយពីជម្ងឺនេះ ដោយខំជួយបញ្ចូលចិត្ត រ៉ូឌ្រិកនឹងនាងស៊ីម៉ែន ។

ព្រះមហាក្សត្រទើបនឹងបានរើសយកលោកដុងវ៉ៃកឲ្យ ធ្វើជាអ្នកបង្រៀនរាជបុត្រា ។ លោកគរម៉ាសប្រចណ្ឌនឹង រឿងនេះ ក៏បានទះកំផ្លៀងលោកដុងវ៉ៃកមួយដៃ ។

ដោយខ្លួនចាស់គ្មានកម្លាំង លោកដុងវ៉ៃកប្រគល់ឲ្យ កូនចេញសងសឹកជួសរ៉ូឌ្រិកដែលពិតជាកូនប្រុសក៏បានដាច់ ស្រេចយកកិត្តិយសខ្ពស់ជាងស្នេហា ។

ឆាកទី ១

ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

សូមអិលវៀរ មានវាចា ប្រាប់ឲ្យត្រង់
ព្រោះខ្ញុំចង់ ដឹងតើបិតា គិតយ៉ាងណា

អិលវៀរ

តាមខ្ញុំឮ គឺសឹងស្រប ដូចប្រាថ្នា
ព្រោះលោកថា បងស្រឡាញ់ រូបកែវដែរ ។
៥– ខ្ញុំចាំណាស់ គាប់ដឹងប្អូន ជាចិត្តគាត់
បងបញ្ជាក់ ពាក់ចិត្តខាង កូនឲ្យថែ
ឲ្យស្រឡាញ់ រូបព្រឹក ដូចគាត់ដែរ

ស៊ីម៉ែន

ក៏ប៉ុន្តែ សូមអិលវៀរ ជួយគិតផល ។
តើត្រូវគិត រើសពីនាក់ យកអ្នកណា

សូមអ្នកជា ប្រាប់ឲ្យគ្រន់ សមចំណាន
កុំសន្យា សង្ឃឹមថា ការបំណាន
បានដូចចិន ជូនទៅមុខ ជូរដូចចិត្ត ។
នៅពេលស្ងាត់ ចុះតើគាត់ និយាយថា
ត្រូវរៀបការ នឹងដុងសង់ ប្អូរប្រុក
សូមពិលរៀរ ជួយសង្កេត ហើយពិនិត្យ
មើលតើចិត្ត អ្នកទាំងពីរ របៀបណា ។

ពិលរៀរ

តាមពាក្យទៀង សូមអ្នកនាង ជឿខ្ញុំចុះ
នាងមិនខុស ព្រោះចិត្តខ្ញុំ ឥតផ្ទា
សូមអ្នកនាង ចាំតែស្ដាប់ លោកបិតា
ឲ្យគាត់ថា យើងសមរម្យ ជានារី
នៅពេលនោះ គាត់ប្រាប់គស់ អំពីចិត្ត
រឿងប្រុក រឿងដុងសង់ អ្នកទាំងពីរ

ហើយសរសើរ ថាអ្នកខាន សមតាំងទី
ព្រោះជាទី គួរគាប់ចិត្ត ផល់គេហើយ ៗ
២៩– អ្នកទាំងនោះ ជីវៈរស់ ក្នុងវិញ្ញូ
យុត្តិធម៌ ហើយក្លាហាន ឥតខ្លាចឡើយ
គុណធម៌ យ៉ាងអង់អាច មានយូរហើយ
អិលវៀរគើយ ដូចប៉ូប្រ៊ិក នេះជាដើម ៗ
ពិតជាមនុស្ស ល្អឥតខ្ចោះ ចិត្តក្លាហាន
៣០– ឈាមគេបាន មានជោគជ័យ ត្រួឡេសៀម
កើតក្នុងគ្រួ គួរញញើត ឫទ្ធិសម្បើម
កាលពីដើម គ្មានអ្នកណា ស្មើផុគេ ៗ
មើលតែថ្នាស គាប់ជីងច្បាស់ ថាកាលនោះ
គ្មានម្នាក់សោះ យកទៅប្រៀប ធៀបបានទេ
៣១– កូនខែបហ្នឹង ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ស្រឡាញ់ដែរ
ហើយចង់ផ្ទេរ ឡស៊ីម៉ែន ស្រឡាញ់ផង,, ៗ

ថាប៉ុណ្ណឹង គាត់ចេញវិញ ដោយរួសរាន់
ព្រោះបន្ទាន់ ទៅជុំនុំ ចិនព្រះអង្គ
តែខ្ញុំគាប គាត់យល់ជឹង ពីចំណាន់
គឺគាត់បង់ យកតាំងពីរ ទុកស្មើគ្នា ៗ
ព្រះករុណា ស្ដេចត្រូវការ យកមនុស្សម្នាក់
ជាអនុរក្ស ទុកបម្រើន កជបុត្រា
តាមខ្ញុំស្មាន គឺជាគ្មាន អ្នកឯណា
ហួសបិតា របស់នាង នោះបានឡើយ ៗ
កិច្ចការងារ ដែលគាត់បាន ធ្វើកនោះ
សង្ឃឹមជួស ច្បាស់ជាគាត់ ប្រាកដហើយ
គេមិនបាន កិច្ចឯណា ស្មើគានឡើយ
អ្នកនាងអើយ ចាំមើលតែ រូបជំនុំ ៗ
ឯវ៉ូឌិក កំពុងគិត តែសព្វថ្ងៃ
រឿងនាងស្រី មុខទឹងឃើញ ផុតប្រជុំ

ត្រូវនាងគិត ឲ្យជាប់ស្រេច ព្រោះរឿងធំ
គិតឲ្យសម តើត្រូវរើស យកអ្នកណា ។

ស៊ីម៉ែន

ហ៊ីអិលវៀរ ! ចិត្តសាវ៉ មិនទៀងសោះ
រើសខាងណោះ ក្រែងតែខុស ចិត្តបិតា
រើសខាងណោះ ក្រែងតែមាន វិវាទ

អិលវៀរ

ត្រូវតែថា ឲ្យប្រាកដ កុំប្រឡំ ។

ភាគ ទី ២

រាជបុត្រី – ឡេអូណរ – អ្នកបំរើ

រាជបុត្រី

ឯងប្រញាប់ រត់ទៅប្រាប់ ដល់ស៊ីម៉ែន

ឲ្យមកលេង ព្រោះខ្ញុំចាំ មិនឃើញឡើយ
វិលយាំងនេះ នាំចិត្តខ្ញុំ ទំនងខ្វះហើយ

ទេវរូប

៦០– អ្នកម្ចាស់អើយ ចិត្តអ្នកម្ចាស់ គិតខ្វល់ម្ដេះ ?
ព្រួយផុយគេ ឲ្យគេស្អប់ បានជាគួ

រាជបុត្រី

ខ្ញុំទំនងស៊ូ ចំប្រឹងប្រែង ពីរឿងនេះ
ជួយស៊ីម៉ែន ដែលកំពុង មានភ្លើងឆេះ
សុខចិត្តលេះ ឲ្យវិប្រិក ពីដៃខ្ញុំ ៗ
៦៤– ខ្ញុំទិតទំ ជួយផ្សំផ្គុំ ឲ្យគេបាន
ទាំងពីរប្រាណ រួមសហា ដោយសុខុម.

ទេវរូប

តាមខ្ញុំស្មាន ដើរគេបាន ម្ចាស់ទុកធំ
ទុកកញ្ចប់ផ្គុំ ព្រួយព្រោះតែ ក្ដីស្នេហា ៗ
ឯស៊ីម៉ែន ដែលគេបាន រូបវិប្រិក

សប្បាយចិត្ត ធ្វើឲ្យទ្រូង ម្ចាស់ខ្លោចផ្សា
ចំជួយគេ ឲ្យគេបាន សមប្រាថ្នា
ម្ចាស់វេទនា គេសប្បាយ ឥតព្រួយភ្ញី ។

ពជបុត្រី

ទុកខ្ញុំទ្រូ ចំងប់ផ្ទៃ តែមិនបាក់
ចំណាត់ តាមកញ្ចុំង ខ្ញុំជាស្រី
តែស្នេហា ចំអស្ចារ្យ លើលោកយេ
ចុះកម្មអ្វី ឲ្យស្រឡាញ់ ព្រឹកនេះ?
យកដៃស្ទាប ទ្រូងខ្ញុំប្រាប់ ជាមិនខាន
ញ័រឥតស្រាន្ត ក្ដៅពេលពល ដូចភ្លើងឆេះ

ទេវុត្តរ

សុំទោសម្ចាស់ ចុះស្នេហា ចំក្ដីម៉េះ
គ្មានត្រិះរិះ ខឹកជាខ្លួន បុត្រីស្ដេច
ស៊ូកាត់ចិត្ត តាមផ្ដេកផ្ដិត ភស្ត្រប្រជា

ចុះត្យត្រា ឧទិនតាស្ទីយ ដាំដូចម្ដេច ?
ធ្វើយ៉ាងនេះ មិនសមសោះ បុត្រីស្ដេច

កលបុត្រី

ខ្ញុំដឹងស្រេច មិនបាច់អ្នក មកស្រដី ៗ
ពោះយសសក្តិ សាច់ឈាមធ្លាក់ ថោកម្ដេចម្ដា
គ្រប់ផិនឋា មានតែមួយ លើលោកិយ
ចិត្តស្នេហា ខ្ញុំតាមមាន ឥតខ្ចុបអ៊ី
រឿងពេញផី តាមបើកបង្ហាប់ ឲ្យខ្ញុំបាន ៗ
តាមខ្ញុំយល់ ខ្ញុំមិនខ្វល់ ឧទិនយសសក្តិ
ពោះជាធ្លាក់ តែទៅមាន ចិត្តក្លាហាន
ពិតតែខ្ញុំ ជាកូនស្ដេច ធំថ្កើនថ្កាន
តែក្សត្រក្សាន្ត កំមិនសម ព្រោះណាំខ្ញុំទេ ៗ
ឯរឿងនេះ ខ្ញុំខ្ចុកស្មេះ ឲ្យស៊ីម៉ែច
ជួយបំខ្ទែម ចន្គីរភ្លើង ចះនឹកស្នេហ៍

កុំនឿនឹងឆ្ងល់ ព្រោះចិត្តខ្ញុំ កំពុងរេ
ចាំមើលតែ ផ្ទាំងពីរ រៀបអាពាហ៍ ៗ
បើព្រឹក បានស៊ីម៉ែន ជាគូគាប់
ទើបខ្ញុំធ្លាប់ រលត់ទុក្ខ ផុតស្នេហា
តែបើគេ ប្រែក្រឡះ ផ្លាស់យ៉ាងណា
នោះអាត្មា អស់សង្ឃឹម រំពឹងហើយ ៗ
ពោះម្ដេចម្ដា ស៊ូឈឺផ្សា ពិបាកចិត្ត
ចាំព្រឹក បានស៊ីម៉ែន ទើបបានស្បើយ
ខ្ញុំផ្ញើការ ស៊ូចាំងទាត ឥតគិតឡើយ
ហេតុនេះហើយ ឲ្យខ្ញុំស្ដាយ ខ្វះៗដែរ ៗ
តោះយ៉ាងណា ក៏ស្នេហា មកបង្ខំ
លើទុក្ខធំ ឲ្យចិត្តខ្ញុំ បែកកែប្រែ
គិតកិត្តិយស ច្បាស់ជាខ្ញុំ ព្រួយគ្មានល្ហែ
ពិបាករេ ចិត្តមួយខ្វាប ចិត្តមួយអារ ៗ

អស់សង្ឃឹម នឹកថាបាន ជួបសប្បាយ
១១៦–ក្រោយខ្វល់ខ្វាយ ដោយស្នេហា មកបន្ត
តែកិត្តិយស មកប្រដៅ ទៅផ្លូវល្អ

ទេវអូន

ខ្ញុំនឹកគេ និយាយអ្វី ក៏មិនបាន ៗ
ខ្ញុំព្រួយណាស់ ជាមួយម្ចាស់ កំពង់ទុក្ខ
គេទៅសុខ ខ្ញុំឈប់ធ្វើ ឲ្យរំខាន
១១៨– ចិត្តអ្នកម្ចាស់ ខំតយុទ្ធ ឥតស្រាកស្រាន្ត
សុខចិត្តខាន ស៊ូមិនបាន គួរសោកា ៗ
ហើយទៅចុះ ស៊ូក្រាំរស់ ទៅតាមកម្ម
ក្រាំនៅចាំ យុត្តិធម៌ នៃទេវតា
បើកព្រះនេត្រ មើលមកម្ចាស់ ដែលទុក្ខា

កងបុត្រី

១២០–ឱ! ស្នេហា អស់សង្ឃឹម គេទៀតហើយ ៗ

អ្នកចាំរោ

ធានស៊ីម៉ែន គេមកលេង ចាំខាងក្រៅ

កដបុត្រី

ប្រញាប់ទៅ ខ្សែអូន កុំយូរឡើយ

ខ្សែអូនៈ

ចុះអ្នកម្ចាស់ ទ្រាំទៅព្រួយ អ៊ុំពុះសារយ

កដបុត្រី

ចាំឲ្យល្ហើយ រៀបយមុខ ឲ្យសមរៀ

(កដបុត្រីម្នាក់ឯង)

១៦៨- ចាំថ្ងៃណា ទើបទេពតា បើកព្រះនេត្រ

ចុះប្រាប់ហេតុ ជួយទាទាន កំនិទុកខ្ញុំ

ឲ្យខ្ញុំសេ ដោយកិត្តិយស និងសុខុម

ឲ្យខ្ញុំស៊ុំ វង្គត្រនកាព សេដ្ឋជាគេ ។

ឲ្យប្រឹក បានផ្កាផ្លិត ស៊ីម៉ែនទៅ

១៣០ - ទើបបាត់ក្តៅ អស់ទុក្ខព្រួយ កំពុងខ្វេ
ហើយទៅរក មើលស៊ីអ៊ិន នឹងគេដែរ
ក្រែងបានល្អ ជួយសម្រាល ទុក្ខខ្ញុំនេះ ។

ភាគ ទី ៣

ដុងគរមាស - ដុងយ៉ែក

ដុងគរមាស

អ្នកទៀងយស ក៏តែព្រោះ តែក្សត្រា
ឲ្យរក្សា បុត្រាស្តេច បានសមរម្យ
១៣៩ - ឯសត្តិនេះ គឺគេទុក សម្រាប់ខ្ញុំ

ដុងយ៉ែក

ពីសនេះសម បំត្រូវហើយ ណាគរមាស ។
ព្រះក្សត្រកក្កដ្ឋ ស្តេចទ្រង់បាន ឈ្មោះយល់ហើយ

កាលដើមឡើយ ខ្ញុំធ្វើការ បំរើម្ចាស់

គរោស

ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំយល់ថា ខុសស្រឡះ
ខ្ញុំដឹងច្បាស់ ថាស្តេចនេះ ប្រឡំដែរ ៗ
ការជ្រើសនេះ ត្រូវត្រិះរិះ គិតសព្វថ្ងៃ
ចុះក្សត្រថ្មី ហើយនិងអ្នក ឃើញខ្ញុំទេ ?

ផុនយ៉ែក

កុំនិយាយ ពីរឿងជ្រើស ក្រែងខ្លាស់គេ
ចាំនឹកតែ អ្នកណាមាន សមត្ថភាព ៗ
កុំចង់គេ ចាប់កំហុស ព្រះក្សត្រា
ត្រូវដឹងថា យើងត្រូវខ្លាច អានុភាព
ម្យ៉ាងទៀតលោក កុំឲ្យខ្វល់ ការប្រុងប្រៀប
ដែលខ្ញុំរៀប គិតនឹងចង់ ស្តានមេត្រី ៗ
កូនប្រុសខ្ញុំ រូបកាន់ធំ ពេញធំទន់

១៥០— ចិត្តកំចត់ តែស្រឡាញ់ ស៊ីម៉ែនស្រី
ល្មមហើយលោក សូមទទួល ដោយភក្ដី

គរមាស

ឪ្យ សមត្រៃ កូនប្រុសា បុកវៃបហ៊ឹន ។
លោកផុនយ៉ែក សូមអ្នកលើក ឈ្មោះឲ្យក្ដី
ខ្ញុំលេបព្ទ ដល់បុត្រស្ដេច បានបេះដឹង
១៥៩— គេធ្វើម្ដេច ទីងត្រួតខេត្ត ឲ្យរឹងប៉ឹង
គឺត្រូវប្រឹង បង្ក្រាបកស្ដ្រ ដោយអំណាច ។
កាត្រក់ផង ណាយល្អម្លួន វែកដល់ព្រស្ដ្រ
ឲ្យវិនាស ក៏យខ្នត់ ញីខ្ទេចខ្ទាច
បើនត្រូវប្រាប់ តើយ៉ាំងណា មនុស្សកំណាច
១៦០—សមស្បែកដាច ដើរបង្ក្រាប អស់សត្រូវ ។
ត្រូវធ្វើម្ដេច ឲ្យកូនស្ដេច បានគូកែ
ដូចអ្នកផែ កុំឲ្យមាន ក្ដីល្ងង់ខ្លៅ

ផុនយើក

ពិបាកអ្វី ពន្យាតោរ មានទុកទៅ
គស្រូវ កាលដែលខ្ញុំ នៅកម្លាំង ។
១៦៩– ខ្ញុំបានធ្វើ នូវអំពើ ល្អជានិច្ច
បំពេញកិច្ច គ្រប់កន្លែង កុំបង្អង់
ខ្ញុំជម្រឿន ឲ្យបុត្រស្តួច ធ្វើម្ដេចខ្លាំង
ហើយគតាំង ប្រឹងយកនាម ទុកជាកេរ្តិ៍ ។

គរមាស

ឧទាហរណ៍ ពោះជាល្អ ខ្ញុំគរគាត
១៧០– មកបញ្ចោត ឱ្យបុត្រស្តួច ម្នាក់ខ្មាសគេ
កិច្ចកប់ឆ្នាំ មិនស្មើខ្ញុំ មួយថ្ងៃទេ
អ្នកដឹងទេ គ្រាសព្វថ្ងៃ មានតែខ្ញុំ ។
អាក់កុង ខិនក្រៃណាស ខ្លាចគោតក្រែង
ដៃខេះឯង ល្បីសុសសាយ ភូមិក្ដួចធំ

១៧៩— ហើយកាស៊ីយ ខានរំពឹង ផាក់ស្រែកយំ
អត់ពីខ្ញុំ រូបអ្នកឯង ធ្លាក់ខ្ញុំគោ ៗ
ត្រៃជីវថា ដើសិខណា គ្មានប្រើ
កាស៊ីយសម គ្មានក្ប្រោ កេប្រទ
ដីយជំនះ ឈ្មះសត្រូវ ទុក្ខជាក្តើ
១៨០— កិច្ចពូកែ របស់ខ្ញុំ កប់មិនអស់ ៗ
ឯកូនស្តេច តែងតែបជិត យកតក្រោប់
រៀនធ្វើក្រាប់ តាមកិច្ចខ្ញុំ ឥតមានខ្ចោះ
ដុងយើក

តែកិច្ចអ្នក ក្រោមបន្ទាប់ ខ្ញុំចាំងអស់
ហើយកិច្ចនោះ លុះយូរ ៗ គេឃើញម្តង ៗ
១៨១— កុំនិយាយ នាំវែងឆ្ងាយ ឥតឈរឈប់
គេនោះពេ បុច្ឆិនៃលោក ទ្វាំងកន្ទង
សូម្បីស្តេច កំមិនដល់ អ្នកឯងផង

គម៉ោស

ពិតមែនរបាន ស្ដេចក៏អ្នក យកនារនោះ ៗ

ផុនយ៉ៃក

តាមខ្ញុំស្មាន អ្នកណាបាន គេគ្រាន់បើ

គម៉ោស

១៩០– ឥតសរសើរ ព្រោះសម្រាប់ អ្នកណាខ្ពស់

ផុនយ៉ៃក

ដូចមិនសម បើខ្ញុំមិន ទទួលយស

គម៉ោស

នារឯងនោះ ស្ដេចប្រទាន ដោយគាណិត ៗ

ផុនយ៉ៃក

ដោយស្នាដៃ កិច្ចអ្វី ៗ សឹនថ្លៃថ្នូរ

គម៉ោស

ធ្វើការយូរ ស្ដេចប្រទាន ដោយគ្មានគិត

ស៊ុនយ៉ែក

១៩៩– មិនមែនទេ   ស្ដេចប្រពាន   បំភ្លេភ្លឹក

តាម៉ាស

តាមខ្ញុំគិត   បុណ្យស័ក្តិនោះ   សមតែខ្ញុំ   ។

ស៊ុនយ៉ែក

អ្នកណាខ្វាយ   ស្ដេចមិនឲ្យ   សក្តិនោះទេ

តាម៉ាស

បេះតែគេ   អន់ជាងឯង   មិនសមឡើយ

(លើកដៃទះកំផ្លៀន)

គាកក្ដាស់   ទះមួយដៃ   ទើបបានសម

ជុនយ៉ែក

២០០– យើចិត្តគំ   ហ៊ានមើលងាយ   ផុតជីវិត   ។

ធ្លាប់ភ្ជួតពង្ស   មានគុណវង្ស   លោកផុតា

ម្តេចហ៊ានក្បា   គបទះគញ្ញ   ផងបើគិត

គរម៉ាស

បើគ្រាន់បើ គ្រប់បញ្ចេញ ឲ្យឃើញពិត

ដុនយ៉ែក

នស្តាយបុត្រ ខិតកម្លាំង ធ្លាក់អន់ហើយ ៗ

គរម៉ាស

១៩៩ – ភាគច្បាស់ ដាវឯងនេះ ធ្លាក់លើអញ

គ្រប់តែបាញ់ កុំគ្រាន់បើ មិនបានឡើយ

ចាប់ទៅទូល ផលបុត្រស្តេច កុំកន្តើយ

ថាហ្នឹងហើយ ដាច់ណោះ កម្លាំងឯង

ឆាក ទី ៤

ដុងយ៉ែក (នៅម្នាក់ឯង)

ហ៊ឺខឹងណាស់ ខឹងចំណាស់ អស់កិត្តិយស

២១០– ធ្លាប់តែខ្ពស់ ធ្លាប់តែថ្កើង មានជោគជ័យ

ការគេយុទ្ធ ខឹងសង្គ្រាម មានថ្វីដៃ

ញាប់តែល្បឿ ផ្សំនេះ ធ្លាក់គន់ទ្រាយ ។
ដៃខ្ញុំបាន ឡែងស្រាញ គេកោតក្រែង
ដៃនេះឯង ស្អួយខ្នារ មិនដែលក្លាយ
២១៩- បណ្តូលផ្ទ មហាក្សត្រ មិនអន់ថយ
ចុះម្តេចឡើយ កំគ្រានេះ ខ្ញុំបោកម្ទេះ?
អនុស្សាវរីយ៍ ញាប់តែភ្ញ មានជំនេះ
កិច្ចដែលឈ្នះ ប្រែហុច កន្ទពេលនេះ
ធ្លាក់ខ្ទប់បាត់ ស្លាក់ស្មើ អ៊ីដប្ចុះ
២២០- ខ្ញុំគ្រវែះ រក១បាយ ល្បងឡើងវិញ ។
តើស៊ីស្លាប់ ឥតឈើបាប់ នឹងគមោស
ឬស៊ីខ្ញាស ត្រាំនៅសេះ តាំងនោះម្ទេញ ?
សូមព្រះអង្គ ស្តេចដកហូត សក្តិខ្ញុំវិញ
ដកយកចេញ មនុស្សដូចខ្ញុំ សេដ្ឋបោះភ្លោច ។
២២១- ទុំជាវនេះ ទៅគ្មីម្ទេះ ឥតបានការ

មានតែផ្កា ជាលំអ ឥតប្រយោជន៍
ធ្លាប់ពីដើម គេថែន ខ្វាចកលកេច
ពេលនេះហោច គ្មានប្រើការ ក្នុងម្យ៉ាង ៗ
ចូរជាវឯង ឃ្លាតលះលែង ពីខ្ញុំចុះ

២៣០–ព្រោះជាមនុស្ស អន់ជាងគេ គ្មានកម្លាំង
ចេញទៅរក អ្នកឯណា ដែលគេខ្លាំង
ហ៊ានតតាំង ចេញសងសឹក ល្បងវិញបាន ៗ

ភាគ ទី ៨

ដុងយ៉ែក – ដុងរ៉ូឌ្រិក

ដុនយ៉ែក

នែរ៉ូឌ្រិក! ឯងមានចិត្ត ទេឬអី?

រ៉ូឌ្រិក

ឪកុំភ័យ ក្រៅពីឪ ខ្ញុំចេញប្រាណ

ផុនវៃយ៉ក

២៣៩– ល្អហើយកូន ពិតឈាមខ្ញុំ យ៉ាងក្លាហាន

កូនកល្យាណ ឈានឆ្លាសទ ដោយសន្សឹក ៗ

វ្រិក

ពីរឿងអ្វី ?

ផុនវៃយ៉ក

រឿងធំក្រៃ កើតវិវាទ

ទប់មិនបាន ត្រូវតែកូន ចេញជួយគិត

មានមនុស្សម្នាក់ បានជៀលគ្នះ ឲ្យឈឺចិត្ត

២៤០– ពាល់គំនិត ដោយដៃឯង ចាស់ទៅហើយ ៗ

បើដូច្នេះ ជាវិជ័យនេះ ឯងយកទៅ

កសត្រូវ សន្សឹកកា កុំទុកឡើយ

ល្បងលមើល ក្លាហានឯង ឲ្យផុតស្បើយ

ឈ្មោះឯងហើយ ត្រូវបញ្ចេញ ក្នុងពេលនេះ ៗ

២២៩- ស្ដាប់ម្ចាស់ ត្រូវកូនប្រុស ប្ដូរកុំគិត
ត្រូវឈឺចិត្ត យកជីវិត ធ្លាក់ជាផែះ
[illegible] ទឹកមនុស្សម្នាក់ មានដំរេះ
ជាអ្នកបេះ យាំងដំឆាញ ក្នុងស្រុកយើង
មនុស្សនេះឯង គេកោតក្រែង ដោយឫទ្ធៃ
២៣០– ធ្លាប់ត្រល្បី ដោយបុទ្ធី ទាំងជួបក្លើង
គេប៉ិនណាស់ ហើយហ៊ើស ទាំងដៃជើង
អ្នកនេះយើង ធ្លាប់ស្គាល់ដែរ គឺ....

ប៉្រើក

អ្នកណា?

ផុនយ៉ែក

ផុស៊ីម៉ែន

ប៉្រើក

ផ.......

ផុតវែយ៉ក

នៅឲ្យស្ងៀម កុំអបអើយ

អញដឹងហើយ ចិត្តកូនឯង គិតស្នេហា

២៥៩– តែស្ទើរស់ ឥតកិត្តិយស ឬយ៉ាងណា ?

ត្រូវដឹងថា ការសេរីសេក ថ្លៃណាស់ទៅ ៗ

កុំកន្ទើយ ឯងស្គាល់ហើយ រូបមនុស្សនោះ

ត្រូវតែលុះ មុះពុះពារ សមកូនខ្ញុំ

ឲ្យទុក្ខគេញ ហានណាយ ភ្លាត់ខ្លះទៅ

២៦០– ឆាប់តែទៅ សងសឹកក់ ឲ្យប្រញាប់ ៗ

ភាគទី ៦

អ៊ុំជ្រើក

យល់សព្វគ្រប់ ស្មើរសព្វំ ញ៉ាំគេសក្រុណា

កើតកំហាន ត្រូវសងសឹក ជំនួសឪ
ធ្វើម្ដេចកើត ដោយរឿងនេះ ក៏មិនត្រូវ
ស៊ូស្ងៀមទៅ ទៅឲ្យស្លាប់ ល្អជាជាង

២៦៩– ឱ ទេវតា ជួយករុណា ដោះទុក្ខខ្ញុំ
ទុក្ខនេះធំ ដោយស្នេហា ហើយប្អូននាង
ឪពុកខ្ញុំ ត្រូវគេម៉ាស់ ចុះកំជៀន
ឪពុកនាង ជាសត្រូវ ខឹងនឹងខ្ញុំ ៗ
ទាំងពីរខាង តើខ្ញុំល្អៀង យកខាងណា

២៧០– យកស្នេហា ខូចកិត្តិយស ឈ្មោះយ៉ាងធំ
បើសងសឹក ត្រូវខ្ញុំបាត់ នាងក្រមុំ
មួយទាញខ្ញុំ មួយទាញដៃ កុំឲ្យធ្វើ ៗ
ទាំងពីរនេះ ត្រូវត្រិះរិះ យកមួយណា
យកស្នេហា ឲ្យមកនៅ ខ្ពស់ពីលើ

២៧១– ឬស៊ូរស់ អតកិត្តិយស ដូចមនុស្សត្រើ

តោមើល ខ្ញុំនេះ ក្រែកខ្វង់ ។
ក្រោយឈឺចិត្ត កាយសន្លឹក ពាល់តែបាន
តែត្រូវតាម ធុងស៊ីម៉ែន ដែលខ្ញុំប៉ាន់
យកបិតា រោលដីក៏ សំម្លាញ់បង

ពិជាករ ខ្មួលខ្ទុំ យកខាងណា ។
ក្ដីសប្បាយ កំសោយ រលាយសូន្យ
កើតជាកូន ត្រូវតែនឹក គិតបិតា
មួយឡែងខាត មួយកាក្រក់ លើរណាកា

(និយាយទៅកេដារ)

គ្មានចេតនា នឹងប្រើការ បន្តិចទេ ។
ឯងចិត្តក្បត់ មកសង្កត់ លើសប្បាយ
ឲ្យរលាយ ប្រែជាទុក្ខ ពិបាករ
ឲ្យអញខាត ស៊ីម៉ែនអញ ល្អជាងគេ
តើត្រូវទេ ឬត្រូវអញ សងសំកវិញ ?

ញត្រូវគិត គួរជីវិត លើសឪពុក
គញត្រូវទុក ការសងសឹក មិនបញ្ចេញ
សូមចិត្តក្សត់ ឲ្យចុះស្អប់ កើតពោរពេញ
ទ / ទុក្ខអញ តែតែខ្លាំង ណាស់ហើយតើ។
ជីវិត ដោយគ្មានគិត កេខុសត្រូវ
កើតឡូវ គិតកិត្តិយស ទើបគ្រាន់បើ
សូមត្រូវសារ ទើបអេស្ញ៉ាញ កោតសរសើរ
កុំទៅក្តើ គិតស្នេហា ខ្មាសគេនោះ ។
កុំបង់ធ្វើ តាមអំពើ ដែលប្រាថ្នា
ផតបើសម កើតតែទុក្ខ ខូចកិត្តិយស
ត្រូវទៅក្វាម ស៊ូបង់ខាត ឲ្យល្បីឈ្មោះ
មុនបង្អស់ ត្រូវគិតឪ ជាងស៊ីម៉ែន ។
ចំណាយឈាម ឲ្យរហាម តាមប្រយុទ្ធ
ចិត្តត្រូវមុត ក្នុងសងសឹក ឲ្យមែនទែន។

ឈប់គិតស្នេហ៍ ដែលនាំតែ ឲ្យសះស្រេង

ពេលនេះឯង ឥស៊ីម៉ែន ជាសត្រូវ

ឈុតទី ២

សង្ខេបឈុត

លោកគរម៉ាស មិនព្រមទទួលសូមទោសចំពោះលោកការិយាសពិគ្គុទទួន ។ រ៉ូឌ្រិកក៏បានបង្កហេតុឲ្យឃើញភ្លាម ហើយលោកគរម៉ាសក៏ស្លាប់ទៅ ។

នាងស៊ីម៉ែនទៅរៀបរាប់ទូលក្សត្រ ពីការព្រួយបារម្ភ ឯកក្សត្រក៏ចាប់កើតក្តីការយ នៅពេលនោះ

តែករុណាទ្រង់សព្វព្រះរាជហឫទ័យពីរឿងដែលរ៉ូឌ្រិកបានសម្លាប់លោកគរម៉ាស ។ នាងស៊ីម៉ែនតាមរកយុត្តិធម៌ក៏បានទៅដល់វាំង នៅពេលដែលលោកដុនឌៀគមករកសូមទោសពីស្តេចដែរ ។

ភាគទី ៣

ដុងអារីយ៉ាស - ដុងគរម៉ាស

គរម៉ាស

៣០៩– លោកការីយ៉ាស ត្រូវដឹងច្បាស់ ចិត្តខ្ញុំមុត
ស្អប់បំផុត ពាក្យសំប៉ូត នៃមនុស្សល្ងើយ
ទះមួយដៃ គេប៉ាំដាក់ មិនលាន់ឡើយ

ការីយ៉ាស

ស្តេចខ្ញាល់ហើយ ចំពោះលោក និងរឿងនេះ ។
លោកមិនអាច យកសំណាច ទៅពាក់ព័ន
៣១០– កុំតតាំង ស៊ីសូមទោស កុំចចេស
ចាំកថ្ងៃស្អី លោកត្រូវគិត កុំបីភ្លេស
ឲ្យរឿងនេះ លោកដុនរីយ៉ាក សប្បាយផង ។

គរម៉ាស

ស្តេចធ្វើអ្វី ខ្ញុំឥតភ័យ គ្មានពិជយ

ការយ៉ាស

បើបណ្ដោយ កំហុសលោក ធំគន្ធ
៣១៩– ស្ដេចបណ្ដុល ឲ្យលោកយល់ ពេលនេះម្ដង
តើបំណង លោកដូចម្ដេច ចំពោះស្ដេច?

ឥរ៉ោស

កុំនៅឆ្ងល់ លោកត្រូវយល់ ខ្ញុំអធិកាច
ខ្ញុំមិនខ្លាច ស្ដេចកំណាច ហ៊ានសម្រេច
ពិនតែធំ ស្នាដៃខ្ញុំ កាចការកាច់
៣២០– ហ៊ានទៅផ្ដាច់ ទោសបំណ្ណាន បានការអ្វី?

ការយ៉ាស

ពិតតែក្ដី លោកប្រព្រឹត្ត ឃើញតែល្អ
ស្ដេចមិនឥរ កាចបន្ទុំ ផ្ដាត់ក្ដី
លោកកុំដោះ កុំពើង សន្ស្យមក្លី
កិច្ចកល់ថ្ងៃ របស់លោក គឺធម្មតា ។

គរហ៊ោស

៣២៩– ឥតបានការ កុំយល់ថា ខ្ញុំជឿលោក

ការ៉ៃហ៊ោស

លោកមិនកោត ប្តូរំណាប ព្រះកញ្ញា ?

គរម៉ោស

ស្តេចមិនគាប ទឹងបំបាត់ រូបឡាត្ង

គោះផ្កា ទឹងលោយ ដៃតៃ ៗ

ការ៉ៃហ៊ោស

លោកឥតខ្លាច ប្តូរំណាប ស្តេចទេឬ ?

គរម៉ោស

៣៣០– ខ្ញុំឥតព្រើ ផ្ទួកខ្ញុំ ភ្លាក់ខ្ញុំគេ

ស្តេចសោយរាជ្យ បានក្រាលខ្ញុំ ជាអ្នកបៃ

ការ៉ៃហ៊ោស

លោកខុសទេ ជឿតាមខ្ញុំ ហើយបានសម ។

គរម៉ាស

ខ្ញុំជឿហើយ ។

ការីយ៉ាស

អស់អ្វីឡើយ និយាយទៀត

គរម៉ាស

ខ្ញុំមិនឆ្លៀត ឲ្យមានទោស ដល់ខ្លួនខ្ញុំ

ការីយ៉ាស

៣៣៥– តើប្រយ័ត្ន តែមហាក្សត្រ ចេញកាចធំ

គរម៉ាស

ឥតបារម្ភ លោកកុំព្រួយ នាំរំខាន ៗ

ការីយ៉ាស

ណាហើយលោក ផលប្រយោជន៍ ទឹងជួយគិត
ចាំយកកិច្ច លោកទៅទង់ ពិនឲ្យបាន

គរម៉ាស

ខ្ញុំឥតខ្លាច ធ្វើទៅចាំ ដោយក្លាហាន

ការីយ៉ាស

៣៤០– ចង់តែបាន ឃើញទុកចាប់ ប្រាកដពិត

គរម៉ាស (នៅម្នាក់ឯង)

អ្នកដែលធ្លាប់ មិនខ្លាចស្លាប់ ត្រូវធ្វើចាំ
ល្បីអ្នកខ្លាំង ដែលបំណាច់ ប៉ុនជីវិត
បង់ធ្វើខ្ញុំ ឲ្យរស់នៅ ក្នុងនឹក
តាមខ្ញុំគិត គ្មានអ្នកណា ធ្វើខ្ញុំបាន

ភាគទី ២

ជុំងគរម៉ាស - ជុំងវ្រេឌិក

វ្រេឌិក

៣៤៩– លោកគរម៉ាស បែរមកណេះ ខ្ញុំសូមសួរ

គរមាស

បើកសំនួរ សួរតាមចិត្ត ឥតប្រកែក

វ្រឿនិក

សូមទោសលោក ។ ស្គាល់ទេ តាជុនយ៉ែត ?

គរមាស

ឥតមានខ្ញែក ខ្ញុំស្គាល់ច្បាស់ ណាស់អ្នកអើយៗ

វ្រឿនិក

លោកជីនទេ តាបាស់នេះ គាត់យ៉ាងណា ?

៣៨០— មានឧបការ គុណសម្បត្តិ ជាយូរហើយ
ខ្ញុំនេះឯង ឈាមគាត់ពិត ឥតខុសឡើយ

គរមាស

អញដឹងហើយ ចុះឥឡូវ ចង់យ៉ាងណា ?

វ្រឿនិក

ចង់ដឹងច្បាស់ ពេញពីនេះ គង់តែដឹង

ឆ្លកឯងមិនមឹន ឃើញទុកឆាប់ ពិតពិស្តារ

គរមោ៉ស

៣៥៩— នែក្មេងតូច មិនប្រយោគ ដល់គ្នា

វ៉្រិក

តាមសោតណា ជីវិតក្ស័យ ខ្ញុំឥតស្តាយ ៗ
ខ្ញុំហបពិត តែគំនិត ខ្ញុំជ្រៅជ្រះ

គរមោ៉ស

ប្អូនតូចណាស់ បើគញ្ញឈ្នះ ឥតសប្បាយ
មិនដែលឃើញ គាំរូអូន ជាប់នៅកាយ

វ៉្រិក

៣៦០— កិបតាំនឡាយ របស់ខ្ញុំ សឹងបានការ ៗ
ខ្ញុំមិនល្បង ធ្វើពរជន ឥតគេគោត
តែម្តងសោត សឹងសម្រេច ដូចប្រាថ្នា

គរមោ៉ស

ស្គាល់អញទេ ដែលហ៊ានមក ចង់គាំ ?

វៀរ៉ិក

ខ្ញុំនេះណា ឥតបេះខ្លាច តក់ស្លុតឡើយ ៗ
៣៦៩– កន្ទិចក្តីខ្ញុំ គ្មានសង្ឃឹម ឈ្នះលោកទេ
ខ្ញុំដឹងដែរ ថារូបលោក ខ្លាំងឈ្លោះហើយ
ខ្ញុំតយុទ្ធ តាំងព្រហើន ឥតភ័យឡើយ
ព្រោះខ្ញុំហើយ ដែលត្រូវចេញ ជួបផ្ទុក ៗ
ដៃលោកឯង ដែលតែស្ងួន តែងខ្ទប់ខ្លាច
៣៧០– តែអំណាច មិនឋិតថេរ តទៅមុខ
គង់ថ្ងៃមួយ ពេលកន្លងព្រួយ មិនបានសុខ

តម៉ាស

មើលទៅមុខ កូនប្រុសនេះ ប៉ិចប៉ិនរឹង ៗ
ចិត្តក្លាហាន អង់អាចហ៊ាន ស្មើនឹងខ្ញុំ
សង្ឃឹមធំ ជាការស្រួយ ធ្លាក់លើឯង

– ខ្ញុំត្រេកអរ បង់ឱ្យអ្នក បានស៊ីមែន
តែដោយឯង ដាប់ពេញ ករណើយកក្ដួ ៗ
បើសិនណា គូនប្រុសា របស់ខ្ញុំ
ឥតប្រុខ្ញុំ ខ្ញុំរើសអ្នក បំត្រូវពិត
តែពេលនេះ ខ្ញុំបេញ្ញត ទាំងអាណិត
៣៨០– ព្រោះរ៉ូទ្រិក អ្នកនៅក្នុង ចិត្តក្ដាបាន ៗ
នៃរ៉ូទ្រិក ស្ដាយជីវិត កុំចង់ល្បង
បើស៊ីសង ក៏មិនសម នឹងរូបប្រាណ
ឈ្មោះធ្វើអ្វី . ឥតជោគជ័យ មិនបង់បាន
អញស្ដាយប្រាណ ជួសរូបឯង ក្រែងខ្ញុំខក្ស័យ ៗ

រ៉ូទ្រិក

៣៨៥– លោកកុំគិត កុំអាណិត ដល់ខ្ញុំសោះ
កុំប្រសណោះ លោកខ្វាចអ្វី ទឹងប្រល័យ

ឆរម៉ាស

ថយឡើចាប់ !

វៀរិក

មកប្រញាប់ ល្បែងគេផងៃ

គរម៉ាស

ក្មេងចរៃស្រី. គ្រាន់តែសេ កន្ទួលផង?

វៀរិក

ចុះចៅតិក ស្តាយដៃ ទៀតប្ដី?

គរម៉ាស

៣៩០— ទៅឃ្លាតខ្ទី បំពេញចិត្ត ឡែងនៃល្អ
ប្រយ័ត្នប្រាណ ក្រែងលែងបាន ឃើញទម៉ី
ចូរខំតែ លើកក្ដែ ទុកឯងឺ ។

ភាគទី ៣

រាជបុត្រី ស៊ីម៉ែង ឡៅអូន

រាជបុត្រី

ស៊ូទ្រាំអត់ ខំសង្កត់ ណា ស៊ីម៉ែន
កុំគិតវែង ទឹងទុក្ខព្រួយ នោះឲ្យសោះ
៣៩៥- ឯងទឹងឃើញ ការស្ងប់ស្ងាត់ ក្រោយខ្យល់ព្យុះ
ពពកនោះ ត្រូវតែបាំង បន្តិចទេ ។
កុំទៅទឹង ប៉ុណ្ណឹង គ្មានខាតអ្វី

ស៊ីម៉ែន

ចិត្តសង្ហថ្ម អស់សង្ឃឹម ព្រួយគ្មានល្ហៃ
ដូចខ្យល់ព្យុះ ដែលបោកកាត់ សមុទ្រដៃ
៤០០- ដូចជាគេ មកលិចលង់ ក្នុងជលសា
ស្រឡាញ់គេ ក៏ស្នេហ៍ ខ្ញុំស្មុគចិត្ត

ម្ចាស់ជួយគិត ព្រោះពេលនេះ កើតទោសា
មានជម្លោះ ឈ្លោះប្រកែក ធំសម្ភារ្យ
ហើយស្នេហា កំរលត់ អស់រំពឹង ៗ
៤០៩– ខ្ញុំគំនិត ស្មើឆ្កួតចិត្ត ខុសទាំងអស់
អ្នកសប្បុរស ក៏ពុំអាច ទប់កំហឹង
ដូចខ្ញុំម្ចាស់ អស់សប្បាយ ដោយរឿងហ្នឹង
បើម្ល៉ឹងៗ មិនឲ្យខ្ញុំ ព្រួយម្ដេចបាន?

រាជបុត្រ

ឯងគ្មានរឿង ខឹងកើតឡើង គួរឲ្យខ្លាច
៤១០– មានពេលអាច មានពេលស្លូត កុំខាន
ព្រោះព្រះអង្គ គិតសម្រួល ទាំងពីរប្រាណ
រៀមឲ្យបាន ជាគ្នាវិញ អស់ជម្លោះ ៗ
ដោយសារឯង ខ្ញុំសាគ្រេង ជួយព្រួយណាស់
ជួយបន្ទុះ ទុក្ខឯងនេះ ចេញឲ្យអស់

ស៊ីម៉ែន

៤១៩— ទោះព្រះអង្គ　ក៏មិនបាន　ផ្កាភ្ញីគេះ

ព្រោះរឿងនោះ　ដ៏ក្រៃពេក　សឹងផុតស្លាប់ ៗ

ទោះយោគី　មកទាទាំង　ពីផងការ

បើមើលជា　គឺជាដោយ　ទៅស្រកាប់

ព្រោះក្ដីស្ងប់　នៅក្នុងចិត្ត　កាបក្រឡាប់

៤២០— ផុតទុះបន្ទាប់　ឲ្យនេះឡើង　ជាងមុនទៀត ៗ

រាជបុត្រី

បំណាន់ចិត្ត　ភ្ញាប់ព្រើត　នឹងស៊ីម៉ុន

ឪពុកឯង　គាបបំបាត់　ការរាំង

ឯងនឹងឃើញ　ក្ដីស្នេហា　មកចាប់ជាតិ

ទៅមុខទៀត　គេនឹងរៀប　មង្គលការ ៗ

ស៊ីម៉ែន

៤២១— ខ្ញុំអរពោក　តែដុងយ៉ោក　គាត់មិនព្រម

ខ្ញុំបារម្ភ ក្រែងតែមាន កើតហេតុការណ៍
មើលចុះម្ចាស់ ខ្ញុំកើតទុក្ខ ព្រួយទុក -

រាជបុត្រី

ឥតបានការ គិតញញើត មនុស្សចាស់ ៗ

ស៊ីមែន

អស់ពីគាត់ នៅប្រែក ចិត្តក្លាបាន ៗ

រាជបុត្រី

៤៣០ - តាមខ្ញុំស្មាន ចិត្តប្រែក នៅក្មេងណាស់

ស៊ីមែន

អ្នកមានបុណ្យ តែងបញ្ចេញ ឲ្យឃើញច្បាស់

រាជបុត្រី

កុំផ្តេសផ្តាស យល់ប្រឡំ នាំតែវែង ៗ
ត្រូវចាំថា កុំស្នេហា នៃប្រែក
នៅតែគិត នឹកមកឯង ឥតថែកាន្ទន

៤៣៩– ពោះកំហឹង មិនហ៊ានរឹង ស៊ូសង្រេង

ព្រោះគាត់ក្រែង មិនឲ្យឯង ទឹងនឹងគេ

ស៊ុំមែន

បើគេទឹង ខ្ញុំមិនដឹង ព្រួយយ៉ាងណា

តែបើថា ឲ្យគេព្រួយ មិនជឿទេ

ពោះវ៉ៀក នៅជាចិត្ត ជាប់ក្តីស្នេហ៍

៤៤០– កំប៉ុន្តែ គេកំពុង ឈឺផ្សាណាស់ ៗ

ដឹងគេថយ ឬរណ្តាយ ទៅតាមចិត្ត

តាមខ្ញុំគិត ខ្ញុំមិនយល់ ចិត្តគេច្បាស់

ពជបុត្រី

ឯងគិតជ្រៅ មិនព្រមនៅ កង់ក្តីភាស

ត្រូវដឹងច្បាស់ ជាចិត្តខ្ញុំ ស៊ូព្រៀបព្រំ ៗ

៤៤៥– ស៊ូអំណត់ សុខចិត្តអត់ ខាតមនុស្សមួយ

ខ្ញុំស៊ូជួយ ឯងកុំមាន ក្តីបារម្ភ

ស៊ីម៉ែន

ឱ ! បើម្ចាស់ សុខចិត្តជួយ ករុណាខ្ញុំ .
ទើបទុក្ខធំ នៃខ្ញុំម្ចាស់ ក៏អស់ដែរ

ភាគទី ៤

រាជបុត្រី - ស៊ីម៉ែន - ឡេអូនរ - អ្នកបំរើ

រាជបុត្រី

ប្រាប់រ៉ូឌ្រិក ឲ្យមកជិត ខ្ញុំបន្តិច

អ្នកបំរើ

៤៩០— ដុនរ៉ូឌ្រិក ទិនតាមោស — កំពុងតែ . . .

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំភ័យណាស់ ប្រាប់ឲ្យច្បាស់ ពន់ជិតដែរ

អ្នកបំរើ

អ្នកស្រុក នាំគ្នាចេញ តែការនាក់

ស៊ីម៉ែន

តែតីគេត់!

អ្នកបំរើ

ពិតប្រាកដ មានរឿងអ្វី

ស៊ីម៉ែន

ឈប់ស្រដី ខ្ញុំសូមលា ទៅចញ្ចាក់
៤៥៥- ឲ្យឃើញច្បាស់ ព្រោះចង់ដឹង រឿងពីនោក
សូមកុំភាក់· អន់ព្រះទ័យ អ្នកម្ចាស់ថ្លៃ ។

ភាគទី ៥

រាជបុត្រ-ខ្មោអួរ

រាជបុត្រ

១. សមខ្ញុំ ព្រួយបារម្ភ ម្ដងនេះទៀត

ប្រឹងបង្អៀត ព្រោយជួយទុក្ខ ទឹងស៊ីមិន

ឯរូព្រឹក ត្រូវខ្ញុំគិត រឹតមែនទែន

៤២០- មួងនេះឯង ចិត្តស្នេហា ក៏កើតក្ដាម ៗ

មាន់ទំពើង តែតើង ទុកជាថ្មី

ដោយកាទ្រូ ផ្ដាច់ម៉ឺមែន ឲ្យរហាម

ខ្ញុំជួយស្ដាយ ដោយអន្តរាយ មកជួនតាម

គំនិតកាម របស់ខ្ញុំ ក៏កើតឡើង ៗ

ទៀអូវ

៤២១- ទៅចុះចស គិតខ្វៃបរទេះ មិនល្អសោះ

កាត់មិនអស់ កាន់ខ្ទរ អណ្ដាតភ្លើង

ផុត្រើ

កុំថាថោក ព្រោះពេលនេះ ត្រូវឈានដើង

ចំពោះយើង ចិត្តស្នេហា ត្រូវតែមាន ៗ

ទោះកំហាត់ ក៏មិនឃ្លាត ស៊ូរពឹង

៤៧០– ធ្វៀតពេលហ្នឹង នេតំពុង ក្រើតរំខាន

ទៀវអ្នរ

ព្រះអង្គម្ចាស់ បើបង់រើស អ្នកក្លាហាន
ពេលនេះបាន ថៅកកិត្តិយស បន្តិចហើយ ៗ

កជបុត្រី

កុំគិតគូរ ការថ្ងៃថ្នូរ ទុកអាខ្មើ
ប្រសិនបើ ជម្ងឺនេះ ឈឺពុំស្បើយ

៤៧៥– ត្រូវថ្នាំពុល មើលមិនយល់ កែមិនល្ហើយ
មិនជាឡើយ បើអ្នកឈឺ ចង់ត្រូវការ ៗ

ទៀវអ្នខរ

ចិត្តអង្គម្ចាស់ ធាប់ប្លាផ្លាស់ មិនបានយូរ
មិនគិតគូរ ថារ៉ូឡិក ក្រស្ត្រប្រជា

កជបុត្រី

ខ្ញុំយល់ហើយ តែពុំភាប ទប់ស្នេហា

ព្រោះដឹងថា បេះដូងខ្ញុំ ឆេះឆ្វាំងណាស់ៗ
បើស្រែក រាយឥតភ័យ ហើយឈ្នះផង
ខ្ញុំសុបិន តាមស្រឡាញ់ ដោយឥតខ្មាស់
ចាំថ្ងៃទៀត បើគេគាប ឈ្នះគេម៉ាស
ខ្ញុំយល់ច្បាស់ ថាកម្រ នឹងមានដូច ៗ
តាមដោយពិត ខ្ញុំនឹកគិត យល់ឃើញថា
គ្រប់ដៅ ដូចត្រឹណាជ រដ្ឋតូប
ពេទ្យយកាល់ អាពកុន គ្មានហ៊ានខ្ចប
ខ្លាចបេហួក ក្រោមសំណាប ច្បាប់ស្រែក ៗ
អ្នកចំប៉ាន ដែលក្លាខ្លាំង យ៉ាងធំណាន
មិនឡើខាន ចាំប្រមូលយក ឡើដូចចិត្ត

ឡេវអួនរ

ព្រះអង្គម្ចាស់ កុំសង្ស័យ ថាស្រែក
ប្រាសថាពិត ឈ្នះប្ដូហាញ់ មិនតាន់ដើង ៗ

កផបុត្រី

ផុនរ៉ូត្រឹក ប្ដូរជីវិត ទឹនគរមាស
ចេញហើស តែពីរនាក់ កំពុងខឹង

ខ្សែអួន

៤៩៩— គេឈ្មោះហើយ ម្ចាស់កុំព្រួយ ពីរឿងហ្នឹង
ចាំពឹង ចុះខ្ជូបចិត្ត ម្ចាស់ប្ដូរទេ ?

កដបុត្រី

ខ្ញុំគតជឹង ? បើព្រលឹង គិតផ្ដេសផ្ដាស់
ទឹកតែពាស ព្រោះធម៌ ស្រឡាញ់គេ
ជួយខ្ញុំផង បម្ដង់ទុក្ខ កំពុងទ្វេ
៥០០— ព្រួយព្រោះស្នេហ៍ ចូលវិលវល់ ច្របល់ខ្លួន ។

ភាគទី ៦

ស្តេចដុងអារីយ៉ាស – ដុងសង់

ស្តេច

លោកគម៉ោស ទទឹងជាចេះ ក៏មិនបាន
នៅនឹកស្មាន ជាទោសខ្លួន រួចអស់ហើយ

អារីយ៉ាស

ខ្ញុំបង្គំ ខំជួយប្រាប់ គេព្រះអើយ
ព្រះអង្គអើយ គ្មានបានការ បន្តិចទេ ១.

ស្តេច

៥០៨– នេះបានចំ គ្មានបារម្ភ គ្មានគោរព
ហ៊ានទទះតប់ លោកដុនយ៉ែក ចាស់ជាងគេ
ហ៊ានមើលងាយ ឥតកោតក្រែង ស្តេចឯងទេ
គ្មានរិះរេ ច្បាប់ដែលខ្លួន បានបន្ទុក ២

ទោះឯងខ្លាំង គន់បំបាំង មានសក្តិធំ
គង់លើ ដោយមារយាទ ថ្កុកគិរក់
កាន់ចិត្តល្មើស ប្រើគំនិត គិតក្រខ្វក់
បើបងសុំ គេមិនធ្វើ ដូច្នេះសោះ ៗ
កាលដំបូង ខ្ញុំបន់ស្រន់ ប្រើចិត្តស្លូត
តែឥឡូវ លោកគ្រមាស មិនបេះគស់
តាំងពីនេះ ទោះជាព្រម ប្តូរឈ្មោះ
ដុំពីគ្រមាស គង់តែដឹង ជាមិនខាន ៗ

ដុនសង់

ខ្ញុំដឹងច្បាប់ លោកគ្រមាស គង់តែស្លូត
ពេលនេះក្រោធ ខឹងខ្លាំងពេក អត់មិនបាន
ខឹងមួយគាត់ ទោះអ្នកល្អ ក៏មិនក្សាន្ត
តាមខ្ញុំស្មាន លោកគ្រមាស ដឹងខុសដែរ ៗ
ធ្លាប់តែខ្ពស់ មានសក្តិយស ឋានៈធំ

មិនអោយសុំ ព្រមទទួល កំហុសទេ

ស្ដេច

តែជុនសង់ កុំណាយខ្ញុំ ជាមួយគេ
ក្រែងជាប់ដៃ ទោសឧក្រិដ្ឋ ធ្ងន់ណាស់លោកៗ

ជុនសង់

៤២៩– ខ្ញុំស្ដាប់ហើយ តែសូមឆ្លើយ បន្តិចទៀត

ស្ដេច

បើចង់ឆ្លៀត តបឆ្លើយ ក៏ឆ្លើយមក

ជុនសង់

តាមធម្មតា អ្នកគ្រាន់បើ មិនអោយរក
ឆាប់ឆ្លៀតល្បួក មកសូមទោស ចុះទាញឡើយ
លោកគតម៉ោស ដឹងខ្លួនខុស ជ្រុលខ្វះដៃ
៤៣០– ក៏ប៉ុន្តែ ដោយក្ដីខ្មាស ធ្វើកន្តើយ
គឺទទួល ខ្លាចខ្លួនអន់ ទ្រាំដល់ក្រោយ

ស្បឹព្រងើយ ដោយលោកយល់ នឹកឃើញថា៖
លោកធ្លាប់ល្បី ក្នុងចំបាំង យ៉ាងរឹងប៉ឹង
ហៀនប៉ុណ្ណឹង កាចរលុប ឥតបែកការ
តែប៉ុណ្ណោះ សូមក្រាបថ្វាយ ដល់ក្សត្រា
ស្ដេច
យើអស្ចារ្យ ផុងសន្ទឹងង៉ែ គ្មានគោរព ៗ
ខ្ញុំអត់ទោស មិនចាប់ខុស អ្នកឯងទេ
ខ្ញុំដឹងដែរ ព្រោះខ្ញុំស្ដេច យល់គ្រប់សព្វ
ខ្ញុំគ្រប់គ្រង រាស្ត្រប្រជា ដោយស្ងៀមស្ងប់
ពាក្យលោកប្រាប់ ចំពោះខ្ញុំ មិនល្អសោះ ៗ
បើគរមាស មិនបរបេស ព្រមស្លាប់ខ្ញុំ
ឈ្មោះឧត្តម របស់លោក នៅខ្ពង់ខ្ពស់
តែពេលនេះ ត្រូវលោកបង់ កិត្តិយស
ដោយជះម្លាះ ទឹងចំណង់ របស់ខ្ញុំ ៗ

៤៦៩– យើងឈប់ស្មេះ គតិនេះ ត្រូវយើងប្រឹង
ត្រូវយើងដឹង ថាសត្រូវ មួយយ៉ាងធំ
សំពៅដប់ បានស្រុះស្រួល បើគរងំ
យើងត្រូវខំ កម្ចាត់ផល់ ឲន្ទហើយ ។

ការយ៉ាស

ម៉ូរថៅក្រែ ម្ចាស់កុំភ័យ ទីងគតាំង
៤៧០– កម្មិនខ្លាំង កម្មិនឈ្នះ ទំពាយើងឡើយ

ស្តេច

លំពែងកផ្សេ មានអំណាច ជាយូរហើយ
ពួកម៉ូរអើយ កុំប្រៀណន បង្កគត់ ។
ដូចសេរីយ ទិនកាស្មួយ ខ្ញុំសោយកផ្សេ
ឥតអំណាច នៅលើគ្រូង ជាស្ដូស៊ី
៤៧១– បើដូច្នេះ ត្រូវរៀបចំព ឲ្យសោភី
ចាំកេរ្តិ៍ ខាំងឲ្យខ្ជួប កុំឲ្យសល់ ។

ការីយ៉ាស

កាត្ពួកខ្មាំង រំលាប់បង្ក្រាន មានល្បីផង
កុំប៉ុន្តែ សូមព្រះអង្គ ស្តេចកុំខ្វល់
សង្គ្រាមនេះ ព្រះអង្គគាប ទប់តទល់

ស្តេច

ត្រូវរវល់ ក្នុងរឿងនេះ កុំប្រហែស ។
ត្រូវប្រយ័ត្ន កុំទុកចិត្ត ក្រែងអន្តរាយ
ប្រយ័ត្នស្តាយ រំលួងយើង វិញក្រែកេស
ខ្ញុំទុកចិត្ត ជាសម្រេច ក្នុងរឿងនេះ
ក្រែងដូចផង គេវេកម្ម កើតពោយ :
កាកើតភ័យ កើតជាំក្រែ រែនរំខាន
ខ្ញុំព្រួយព្រាណ ក្រែងតែក្រុង កើតទុក្ខព្រួយ
តាមកំពង់ ត្រូវយើងប្រុង ប្រយ័ត្នស្ងួយ
ប្រឹងប្រែងជួយ យាមយប់នេះ ឲ្យពិនិត្យ ។

ភាគ ទី ៧

ស្តេច - ដុងសង់ - ដុងអាឡុង

ដុនអាឡុន

ព្រះករុណា សូមប្រាបថា លោកតម៉ាស
ជីវិតអស់ ស្លាប់ដោយដៃ ដុនរ៉ូឌ្រិក

ស្តេច

ខ្ញុំដឹងដែរ តែឃាតនេះ ចំត្រូវពិត
អ្នកមានចិត្ត ត្រូវសងសឹក ដូរប្ដូះឯង ៗ

អាឡុន

ឥឡូវនេះ កូនខឹងណាស់ មិនសុខចិត្ត
ច្បាប់មកពិត ទូលព្រះអង្គ ឲ្យឃើញស្តែង

ស្តេច

ខ្ញុំអាណិត ម៉េះសមមាន ទុក្ខសង្រេង

កុំគិតតែង   ខឹងព្រួក   ធ្វើត្រូវនេះ
កសាងជីវិត   កំសមចិត្ត   ក្នុងវៃបញ្ហឹង
ពាក្យប៉ុណ្ណឹង   ខ្ញុំឥតស្ដាយ   មនុស្សផ្ទះ
ខ្ញុំបើគិត   គេកកតតោស   ខ្ញុំមិនល់អ៊ះ
៥៨០— មានផ្ទះ   ដល់នគរ   ជាយូរហើយ ។
បើតមគិត   ខ្ញុំកាណិត   ខ្វះឯវៃវ
ព្រោះឆ្លាប់តែ   ក្នុងសម្រួ   ពុំខេវៀតឡើយ
តែដោយបុក   គាត់ព្រមហើង   ចិត្តឲ្យកឡើយ
ខ្ញុំការតើយ   គ្មានស្ដាយគាត់   ឲ្យរស់ហោង ។

ឆាក ទី ៨

ស្ដេច - ឌុងយ៉ែក - ស៊ីម៉ែន - ឌុងសង់
ឌុងអារីយ៉ាស - ឌុងអាឡុង

ស៊ីម៉ែន

៤៨៦ — ព្រះអង្គ! ព្រះអង្គ! ខ្ញុំសូមរកខុសត្រូវ

ដុនយ៉ែក

ព្រះបមៈទៅ សូមស្ដេចស្ដាប់ ទានខ្ញុំផង

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំសូមក្រាប

ដុនយ៉ែក

ក្រោមព្រះបាទ ធូលីល្អង

ស៊ីម៉ែន

សូមព្រះអង្គ រកខុសត្រូវ

ជុនយ៉ែក

ខ្ញុំកដែរ

ស៊ីម៉ែន

មានមនុស្សម្នាក់ បានកាប់ចាក់ ឪខ្ញុំម្ចាស់

ជុនយ៉ែក

សប្បាយណាស់ ព្រោះគេធ្វើ ឲ្យខ្ញុំល្ហ

ស៊ីម៉ែន

ដោយរឿងនេះ សូមព្រះអង្គ ជួយរិះរេ

ជុនយ៉ែក

គ្មានខុសទេ ការសងសឹក ត្រូវដូច្នេះ ៗ

ស្តេច

ចាំងតស៊ូគ្នា ងើបឈរឡើង និយាយទៅ ៗ

ខ្ញុំមិនសួរ ក្រេកអរទេ នឹងរឿងនេះ

(មានបន្ទូលទៅកាន់ជុនយ៉ែក)

១៩៩ – ខែផុតថៃយើក ខ្ញុំសូមចិត្ត បង្អីនស្នេហ៍
ធ្វើផ្ទះ ឆាំប្រចល់ ស្លាប់មិនបាន ។

ស៊ីម៉ែន

ផុកខ្ញុំ ឥតបួកម្ម បាត់ជីវិត
ឃើញលោហិត ឆៅហូរហៀរ ពន់ប្រមាណ
ឈាមនេះហើយ ការពារកំន ឲ្យក្រៀមក្រន្ត
២០០ – ឈាមនេះបាន មានជោគជ័យ ជាច្រើនគ្រា ។
ឈាមហូរហៀរ គានបានការ ដល់ព្រះអង្គ
ហូរតាលចង់ តាំងកហើង លើភជុំ
គីវ្រើក ផ្តាច់ជីវិត លោកបិតា
គួរគេស្តាយ ខ្ញុំខ្លាសំឃើញ ប្រសំនឹងភ្នែក ។
២០៤ – មើលទៅមុខ លោកផុពុក អស់សង្ឃឹម
គ្មានញញឹម គ្មានកន្ទាំង ខុសចម្លែក
សូមទោសម្ចាស់ ព្រោះរឿងនេះ វែងអនេក

ឲ្យចិកក្អែក ខឹងទុក្ខខ្ញុំ ភ្លេចកប់ផ្នួស

ស្តេច

នាងស៊ូអត់ ត្រូវទាំមាត់ ហើយក្លាហាន
ព្រោះខ្ញុំបាន ស្គាល់ផ្ទៃនាង ថាជានារីណា

សុមេន

ទោះហើងណា កុំទុក្ខខ្ញុំ គ្មានរលោះ
មិនគួរសោះ គាត់យ..ចង់ ផ្ទួនជួយខ្លះ ៗ
សង្ឃឹមអី បើស្រដី មិនកើតសោះ
ឃើញស្នាមផ្ទុះ ឈាមហូរពេញ ពីចង្កេះ
ខ្ញុំសងសឹក កំពីព្រោះ ដៃឈាមនេះ
អស្ចារ្យណាស់ បានជាម្ចាស់ ទប់កុំបាន ៖
ព្រះករុណា ត្រូវប្រាថ្នា ព្រោះសក្តិថ្លៃ
ក្លកចង្រៃ ចិត្តឃោរឃៅ ពាលក្លាហាន
ជ្រួលប្រហស គ្មានបេះខ្មាច ព្រះក្សត្រិយ៍

៦២០— ដួចផាមាន ឈ្មោះវ៉ឺត្រិក នេះស្រាប់ហើយ ។
ខ្ញុំស្តាយណាស់ ឲខ្ញុំម្ចាស់ ដែលស្លាប់ទៅ
កាលរស់នៅ បំរើស្តេច ឥតល្បៀងឡើយ
ក្នុងពេលនេះ ត្រូវសងសឹក ពុំកន្តើយ
ឲ្យបានល្ហើយ ដល់ព្រះអង្គ នឹងខ្ញុំផង ។
៦២៩— មនុស្សមួយពួក ម៉្លេះសមស្តេច ខាតធំហើយ
ព្រះអង្គអើយ ត្រូវសងសឹក កុំលែង
បើសិនបាន ឈាមនឹងឈាម ល្អគន្លង
សមបំណង នៃព្រះអង្គ នឹងខ្ញុំម្ចាស់ ។
ឯនគរ ក៏ត្រេកអរ ពន់ប្រមាណ
៦៣០— បានសុខសាន្ត ដោយមនុស្សនេះ ក្តាតវិនាស
ស្តេច
ឈប់ស៊ីមែន កុំដាំដែក យកតែឈ្មោះ
ទុកទាំងណោះ ហើ ! ផុងវ៉ែក និយាយម្តង ។

ផុនយ៉ែក

គេសប្បាយ នឹងរំណាយ អ្នកណាខ្ទាំង
ផ្ដាច់កម្លាំង ទាំងនឹក កំផ្ដាច់ផង
៦៣៩ - មនុស្សប៉ែបនេះ តែងមានចិត្ត អ្នកកន្ទ
តែក្រោយហោង កម្មការក្រក់ តាមផ្ដា ។
ខ្ញុលបង្គិ ញាប់តែឈ្មុះ កន្ទុងបង្រៀង
ញាប់គតាំង យូរឆ្នាំហើយ កន្ទុះនោះណា
ពោះសង្គ្រាម នាមយ៉ាងណា កំឥតក
៦៤០– ពោះសង្គ្រាម បញ្ចាមិត្ត ប្រើនកំហោឃ ។
ខ្ញុំសែនខ្មាស នឹងគម៉ាស ១ះមួយផែ
រៀនក្បត្រៃថ្ងៃ ប្រមាថនារ ផាត់ណាយ
គម៉ាសទឹង គុំផាំទប្ប ទុកពេលក្រោយ
គ្មានគិតឲ្យ ដល់អាយុ ខ្ញុំតាសាំសោះ ។
៦៤១– សក់ស្ករស ហេតុពីព្រោះ តែបង្រៀន

ឈាមនេះខ្ទាំង បានជួយស្ដេច ផុតពីគ្រោះ
ដៃនេះឯង ដែលគៅក្រង ស្មៀនទាំងអស់
ស្រាប់ពេលនោះ ធ្លាក់អន់ខ្សោយ បាក់កងដៃ ។
កូនប្រុសមួយ បានពេញជួយ ពេញចិត្តខ្ញុំ
៦៩០– រូបរាសម ផល់ខគេ ខនក្សត្រថ្មី
រាសម្លាប់ ហេតុតមោស ឥតស៊ើបដៃ
លើកដម្កៃ លានខ្មាសខ្ញុំ ដោយសារពេ ។
ចិត្តក្លាហាន កូនខ្ញុំបាន បំពេញពិធ្ល
បានសម្រេច ឲ្យក្ដៃខ្ញុំ ដែលឈឺផ្សា
៦៩៥– កិច្ចទាំងនេះ ធ្លាក់មកលើ ខ្ញុំករុណា
ត្រូវជីនថា ខ្ញុំនេះទេ អ្នកបង្គាប់ ។
ខ្ញុំជួបក្បាល ជាកំពូល បានបន្ទី
ឲ្យកូនខ្ញុំ ជួបជាដៃ ចាំតែស្លាប់
គឺរូបខ្ញុំ ជាអ្នកធ្វើ ខ្ញុំអ្នកប្រាប់

គាំមាសស្លាប់ កើតមានទោស ប្តីគេទៅបរ
បើស៊ីមែន មិនព្រមព្រៀង ឬសុចិត្ត
ត្រូវនាងនឹក ចាំខ្ញុំទេ ទទួលខុស
ទុំស៊ីបុប្ផ ឲ្យនាងយក ជាតែបុះ
ទុកជានោះ នឹងនឹងធ្វើការ បរើជាតិ ៗ
ទុំសុខចិត្ត ឲ្យដីតែ មិនស្តាយសោះ
ស៊ីនេះគ្រោះ កើតធំសេរ នៅថ្ងៃទៀត
ស្លាប់ឥតស្តាយ បើបានទាន់ មកពិឃាត
ថ្វីទុំឃ្លាត តែកក្តីយស នៅល្អណាស់ ៗ

ស្តេច

តាមទំនួត ស្តាប់ពិនិត្យ ចាំនឹកដោង
ឈប់មិនទាន់ ចាំថ្ងៃក្រោយ ទុំដ៏រ
នៃបុនសន្ទ នាំស៊ីមែន យកទៅផ្ទះ
ដុនយំកន្ទេះ ទុកឲ្យទៅ រ៉ត្រិកមក ៗ

ស៊ីម៉ែន

បំណាច់មក ត្រូវតែរក យុត្តិធម៌

ស្ដេច

ខ្ញុំឥឡូវ ហើយនៅផ្ទះ ឈប់យំសោក

៦៧៨– បើចូលផ្ទះ ម៉េះសមទុក្ខ រឹតចេញមក

ក្ដីវិយោគ រកឧបាយ ដោះពុំបាន ។

ឈុតទី៣

បង្អៀបឈ្មោត

ដុនសង់ចូលសុំខ្លួនតាមសង់សឹកជួបនាងស៊ីម៉ែន តែ
ាន់មិនព្រម ៗ នាងបានប្រាប់អិលវៀរថា នាងនៅស្រឡាញ់
ឌ្រិកនោះជានិច្ច ព្រោះតែពេលនោះរ៉ូឌ្រិកចូលមកគន្ធ៍ទៀ
ាន់ផ្តាច់ជីវិតខ្លួន ឯនាងក៏បានបង្ហើយពាក្យថា នាងនៅ
បឡាញ់ជាកល់ថ្ងៃ ៗ

រ៉ូឌ្រិកត្រឡប់ទៅវិញត្រូវបានទទួលធ្វើជាមេទ័ពមួយកង
បន្តាប់ទុក ដែលឲ្យទៅបង្ក្រាបការលុកលុយនៃពួកម៉ូរ ៗ

ភាគទី ១

ដុងរ៉ូឌ្រិក - អិលវៀរ

អិលវៀរ

ចុះពីណា [illegible]ការ ធ្វើអ្វីនុះ ?

រ៉ូឌ្រិក

ព្រោយចិត្តណាស់សៅតាមកម្ម របស់ខ្លួន

អិលវៀរ

បានពីណា ក្លាហានឯង យ៉ាន់នាំមុខ

៦៨០ - ឲ្យគេជួប កើតទុក្ខធំ ពុំមានល្បៃ ៗ

ដើមកញ្ជ្រិន តាប ព្រលឹង លោកតាកោស

ប្រាប់ឲ្យបញ្ជាប់ ឯងសម្លាប់ គាត់ហើយខេ ?

រ៉ូឌ្រិក

ជីវិតគាត់ ធ្វើឲ្យខ្ញុំ កើតខ្មាសគេ

ចិត្តថាទេ តែដៃខ្ញុំ មកចន្ទុំ ។

គិលវៀរ

៦៨៩— ចុះឯងមក គិតគេជ្រក ផ្ទះអ្នកស្លាប់ ?
អ្នកសម្លាប់ ផ្ញើផ្ទះ បាក់មិនសម

ឫទ្រិក

ខ្ញុំទំមក ឲ្យគេកេ ខុសត្រូវខ្ញុំ
ចិត្តឥតសុំ បង់ទៅរស់ សោះសព្វថ្ងៃ
ខ្ញុំស៊ូអាប់ ជាជាតិស្អប់ លើលោក
៦៩០— យកស្នេហា មកតាមគាត់ ជំរើត្តិ
ខ្ញុំទទួល សេចក្តីស្លាប់ គតេតបី
ដោយដៃស្រី ដើម្បីឃាត់ ទុក្ខនៃនាក ។

គិលវៀរ

រត់ចេញទៅ កុំទ្រាំទៅ មុខកំហឹន
ចេញពីហ្នឹង ឲ្យបាត់ស្នាត់ ល្អជាជាន

ប្រ៉ើក

៦៩៩– ទេអិលវៀរ ស៊ូតែនៅ មិនព្រមរាន

មុកឲ្យខាន រំគៃខឹង ខាំនឹងខ្ញុំ ។

អិលវៀរ

ឯស៊ីម៉ែន កំពុងរៀន វិតក្កចិត្ត

ឱ ! ប្រ៉ើក ចាប់ចេញទៅ ខ្ញុំបារម្ភ

ឯងមកនេះ គេមើលមក ដូចមិនសម

៧០០– ដូចមកជុំ គរកំដៅ ឲ្យគេខ្មាំង ។

ដូចស៊ីម៉ែន ទទួលឯង ជាសត្រូវ

ចាប់ចេញទៅ ព្រោះនាងជិត វិលពីរាន

បើហោចណាស់ ត្រូវតែឯង លាក់ខ្លួនបាំង

កុំគត់គាំង គិតកក្តិយស ស៊ីម៉ែនផង

ភាគទី ២.

ជុងសក់–ស៊ីម៉ែត–អិលធៀរ

ជុងសង់

៧០៩– នាងស៊ីម៉ែន ត្រូវតែនាង ទំប្រយុទ្ធ
ចិត្តឲ្យមុត កំហឹងនាង ត្រូវកខ្លួន
ដាវខ្ញុំនេះ នឹងប្រែខ្ញុំ ជួយបម្លួន
តាមប៉ុនប៉ង ផ្សងព្យាបាទ ជុងប្រិក
ក្រោមបង្គាប់ ដៃខ្ញុំស្លាប់ មានកម្លាំង
៧១០– ហ៊ានតតាំង ដោយស្នេហា ប្រាកដពិត

ស៊ីម៉ែន

ឧត្តះធ្វា !

ជុងសង់

ខ្ញុំសុំប្ដូរ ដល់ជីវិត

សុីមែន

កុំគាលគិត តាំមើលស្តេច តែខុសត្រូវ ។

ផុនសន់

យុត្តិធម៌ មិនគាបដេរ បានលៀនទេ
គេបន្ទោរ ទុកពេលទោស ឲ្យស្មៀមនៅ
ត្រូវសងសឹក ដោយការុជ ទាន់ក្តៅ ៗ
យាំងយោរយៅ ហើយហើស ទាន់ចិត្តផង ។

សុីមែន

ខ្ញុំសូមផ្តាំ ត្រូវប្រើថ្នាំ នេះក្រោយគេ
ខ្ញុំសូមផ្ញើ ផ្តុកលើលោក ជួយបម្រុង

ផុនសន់

ខ្ញុំអរណាស់ សូមអ្នកនាង កុំខ្វាយខ្វល់
ពេលនេះមួន ខ្ញុំបញ្ចប់ តាំងសប្បាយ ។

ភាគទី៣

ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំសព្វថ្ងៃ អស់អាល័យ ដល់ក្ដីស្នេហ៍
ដោយសារតែ មានឈឺចិត្ត ជាប់កន្ទាយ
ពេលនេះទុក្ខ មុខព្រួយចិត្ត ឥតរីករាយ
គ្មានសប្បាយ ដោយឪស្លាប់ បាត់ថ្មីៗ ។
៧២៨– ដុនរ៉ូឌ្រិគ ផ្ដាច់ជីវិត ឪខ្ញុំហើយ
ឱ! ភ្នែកអើយ បង្ហូរទឹក ដោតដល់ដី
មានតែរូប តែព្រលឹង តែចេញខ្ចី
តាមតែអ្វី ត្រូវតែខ្ញុំ ចេញសងសឹក!

អិលវៀរ

ស៊ូស្ងៀមទៅ

ស៊ីម៉ែន

រឿងគេត្រូវ ឲ្យគេខាន
ចាប់ឲ្យបាន ដៃតាក្រាំ ដុនរ៉ូឌ្រិក
ខ្ញុំត្រូវតាម ឲ្យឃើញទោស ប្រាកដពិត
អ្នកទៅកើត ខ្ញុំត្រូវប្តឹង តែមេត្តា ។

[illegible]

ដុនរ៉ូឌ្រិក [illegible] ឪពុកឯង
តែស៊ីម៉ែន មិនបានដាច់ គឺ[illegible]

ស៊ីម៉ែន

នៅខ្វះដែរ ក៏ប៉ុន្តែ ដោយយល់ថា
តាឈើស្វា មកបង្ខំ ឲ្យខ្ញុំធ្វើ ។
ចិត្តស្នេហា នៅប្រាថ្នា លើរ៉ូឌ្រិក
តែដោយនឹក ឃើញគេហ៊ាន ចំពានលើ
ចិត្តកំណាច ហ៊ានសម្លាប់ ឪពុកខ្ញុំ
បែបត្រាន់បើ ខ្ញុំក៏ត្រូវ ទៅវិញដែរ ។

កាំងចិត្តស្រេច ត្រូវខំផ្ដាច់ យកសងសឹក
បង្អង់ទឹក លែងរំរាំ ដល់ក្ដីស្នេហ៍
កាមតណ្ហា មិនគាប់ជួយ ខ្ញុំបានទេ
ត្រូវខ្មាសគេ យកកិត្តិយស ទើបបានល្អ ។

៧៦៩– យល់ថាពិត ផុតពីទុក្ខ ខ្ទមប្រមាត់
ពីបុគ្គកាត់ ព្រោះខ្ញុំគេ បានដោយក្រ
តែពេលនេះ ខ្ញុំយល់ថា ផុតមរណ៍
កិច្ចបរ គឺសងសឹក ទើបបានសម ។

អិលវៀរ

ចិត្តឯងគិត តើសម្រេច ទេ ឬអ្វី ?

ស៊ីម៉ែន

៧៩០– ចិត្តព្រឹស្ដី បេះតែមក ប្រើបទ្ធិ
ធ្វើម្ដេចកើត បើចិត្តខ្ញុំ នៅបារម្ភ
ធាតុខ្ញុំ ទឹងលេត តាមនៅដៃ ។

អិលវៀរ

លែងព្រួយនឹក ពីសងសឹក នឹងសម្លាប់

ឈប់ប្រើច្បាប់ យ៉ាងអាក្រក់ ពោកដូចក្តៃ

ស៊ីមែន

៧៥៩– ឥខ្ញុំស្លាប់ ខ្ញុំមិនត្រូវ នៅខ្លាចគេ

ទិរិះរេ ដោយឈាមគាត់ ស្រែកហៅហើយៗ

បេះដូងខ្ញុំ ឈឺក្រៀមក្រំ ដោយស្នេហា

សង្ឃឹមថា ច្បាស់ជាទុក្ខ គ្មានល្មៀងឡើយ

តែពេលនេះ ត្រូវបំពេញ ទើបបានល្ហើយ

៧៦០– ស៊ូត្រនើយ ឱនស្នេហា ឲ្យស្ងៀមនៅ ៗ

អិលៈវៀរ

ស៊ៀវខ្ញុំចុះ កុំនៅឈ្លោះ ទឹងរ៉ូប្រឹត

នាំតែតឹក ព្រួយខ្វល់ខ្វាយ ក្រោយក្តៅ

ស្តេចកំយល់ ធ្វើប៉ុណ្ណឹង ល្មមស្ងៀមនៅ

កុំហោកសៅ ខឹងរឿងប្តូក ចំឡែកមេះ ។

ស៊ីម៉ែន

៧៦៩– ត្រូវសេនសឹក ធំពន្លឹក ផល់កិត្តិយស
ស្នេហានោះ មកជាគម្ម ផល់អ្នកបេះ

អិលវៀរ

ក្រែកចិត្តឯង ស្រឡាញ់គេ ដូចភ្លើងឆេះ ?

ស៊ីម៉ែន

ឯរឿងនេះ ខ្ញុំទទួល ពិតប្រាកដ ។

អិលវៀរ

អើបើពិត តើឯងគិត ធ្វើដូចម្តេច?

ស៊ីម៉ែន

៧៧០– ខ្ញុំសម្រេច គេក្រោះឈ្មោះ ឲ្យម៉ត់ចត់
ខ្ញុំត្រូវធ្វើ តែបើគេ ប្រែរលត់
ខ្ញុំគិតតែ លាលោកនេះ ទៅតាមថៃ ។

ឆាកទី ៤

រ៉ូឌ្រិក - ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

រ៉ូឌ្រិក

នែស៊ីម៉ែន ឈប់គិតវែង ពីរឿងក្ដី

បើនាងស្រី ចង់រក្សា ការថ្លៃថ្នូរ

៧៧៩— ផ្ដាច់ជីវិត បងទៅចុះ កុំទុកយូរ

ជាតំរូវ កល់នារី ទៅក្នុងលោក

ស៊ីម៉ែន

ឱអិលវៀរ ! អើ.ឋនណា ! ស្ដាប់ខ្ញុំហើយ !

ពុំគួរអើយ អ្នកណាហៅ រ៉ូឌ្រិកមក

ខ្ញុំគ្មានទឹក គ្មានគ្រឿងការ គ្មានទឹកភ្លុក

រ៉ូឌ្រិក

៧៨០— បងឯមក រកស៊ីម៉ែន ទទួលទោស ។

កុំបន្ត ខាំបន្ត ហោតុឡេះ

កាណិតខ្ញុំ ខ្ញុំទទួល ខ្លួនកំហុស

ស៊ីម៉ែន

បើខ្ញុំណាក់ ការសេនសើក ខ្ញុំទីន់ទុស

ទីន់ខ្ញាសអស់ បណ្ដាផង គេគ្រប់គ្នា ។

រ៉ូឌ្រិក

៦៨៩– អូនព្រលឹង កុំគាលទឹន ប្រទ្បោគខន

ស៊ីម៉ែន

មិនបាច់បរិ បកនិយាយ តែដោះសា

ចេញទៅចុះ ទុកឱ្យខ្ញុំ យំសោកា

រ៉ូឌ្រិក

ចាំ ស្នេហា បងសូមថ្លែង តែប៉ុនម៉ាត់ ។

ក្រុះបងកាយ និយាយចប់ ក្ដីគេះបណា

៦៩០– សូមដឹក កាន់ដាវកាប់ កប្ចិនម៉ាត់

យកដីកែ បង់ទៅច្រុះ ឲ្យធ្លាយធ្លាក់
ទើបបានស្ទាត់ សមចិត្តអូន កំពុងខឹង ។

ស៊ីមែន

ផាវផែលកាប់ ផតឲ្យធាប់ ពិចក្ខុ
ឈាមខ្ទុក បានដិតជាប់ លើដាវហ្នឹង
៧៩៩– មិនចង់ឃើញ មិនចង់យល់ មិនចង់ដឹង

វ្រៀចិក

អូនសម្ងំ មើលឲ្យជាក់ សិទនារី ។
ឲ្យកំហឹង អូនរំភើង ខ្ទាំងឥតប្រៀប
ចូលផ្ទុះឆៀប រីកពេលភាល ដូចអគ្គី
ឲ្យឆ្កូបង់ រីតតែធ្ងន់ ដូចធរណី
៨០០– អូនដីវ៉ី កាប់បង់បក កុំទុកទៅ ។
លានឈាមនាង ក្នុងឈាមបង ទើបបានជ្រះ
ឲ្យស្រឡះ ប្រុសប្រាកដ ណាអូនអើ

ស៊ីម៉ែឪ

ខំ ដកដាវ ចេញឲ្យដាច់ ផុតក្តាមទៅ
កុំទុកនៅ នាំតែខ្ញុំ មួមៅចិត្ត

ព្រឹក

៨០៩– បងប៉ុវង តាមបំណាន អូនសោកី
ដៃទាំងពីរ សូមឲ្យអូន ផ្តាច់ជីវិត
បំពេញកិច្ច សម្លាប់បង កុំគាណិត
កុំគិតគិត ដល់ស្នេហា យើងសោះឡើយ ។
ឪអូនខឹង ចិត្តកាក្រក់ គ្មាឲ្យស្អប់
៨១០– មកទះគប់ ឪពុកបង ចាស់ទៅហើយ
អូនដឹងទេ ឪពុកបង ខឹងកុំស្បើយ
ហេតុនេះហើយ បានជាបង ចេញកំបាំង ។
តែម្តេចម្តា អូនស្នេហា ពាំឲ្យជាក់
ជាក្តីស្ម័គ្រ ចិត្តមេត្រី របស់បង

៨១៩– ទោះដូចដើម ភ្លាងអៀបរេ ពីខ្លួនល្អង
ប្ដូរខ្លួន ធ្ងន់ឲ្យផុត ពីអូនទៀយ ។
គោរស្នេហា ដំប៉ុណ្ណា កុំបិត្តបង
ត្រូវបេញស្នួន ដំនួសខ្ញុំ ឲ្យធ្លានះល្ហើយ
បំណាច់កើត ជាកូនប្រុស ប៉ុណ្ណោះហើយ
៨២០– មិនព្រងើយ ឲ្យគ្រួសារ កាប់ស្មើ ។
បងមិនចង់ ឲ្យអ្នកជា បងមនុស្សក្រៀ
គេជាន់លើ គ្រប់សន្តក ធ្លាក់ក្ទិនដី
គានហានងើប ក្អកមួយម៉ាត់ ព្រោះតែស្រី
ខ្ញុំកត់ថ្លៃ ឲ្យគ្រួសារ អនាថាកថយ ។
៨២១ - ខ្ញុំពុំអ្នក ជីវិតប្អូនឲ្យ ព្រោះរូបបង
ត្រូវអ្នកចង់ សងសឹកជួស កុំឲ្យក្ដាយ
ខ្ញុំជាស្រី មានល្បីឈ្មោះ ដល់ជាន់ក្រោយ
ហុចគេឲ្យ ឲ្យតែអូន ចាក់បង់មក ។

អូនស៊ីមែន ត្រូវក្លាហាន ការពារកាយមុ
ដែលស្លាប់ទៅ ត្រូវកែអួន [illegible]
ខ្ញុំឃើញ សមណាស្រី [illegible]
ទាំងប្អូន[illegible] ក្ដីគុណ សងគ្រួសារ
ស៊ីមែន
ទោះជាខ្ញុំ សត្រូវធំ ខឹងក្រៀក
តែគំនិត ខ្ញុំឥតបង់ មានផ្ទា
ខ្ញុំស៊ូយ៉ះ ព្រាំកើតទុក្ខ ថែឯកា
ព្រោះជើងជាំ ទេះដាក់ក្អួ របស់បង ៗ
ការណាំយកក្ដួ បងក្រៀក ហ៉ានក្លាហាន
កិច្ចបងបាន ឈ្នះបងសឹក ជួបបំណង
កិច្ចបងបាន មកបក្រៀន ដល់ខ្ញុំផង
ហាំងរូបបរ សមជាប្រុស ស្លាប់គ្រួសារ ៗ
ទាងខ្ញុំវិញ កិច្ចបំពេញ ក៏ដូចបង

ត្រូវតែស្ងួន ល្បងជំនួស លោកបិតា
ឥឡូវនេះ អស់សង្ឃឹម ក្តីស្នេហា
ចិត្តចេតនា តាំងពីគ្មាន កំលោយ ៗ
ចើក្រោរឿង ដែលកើតឡើង ស្លាប់ផងខ្ញុំ
ប្រហែលសម ខ្ញុំនឹងបង់ ទៅសប្បាយ
ចិត្តស្នេហា នៅចាំជាក់ ឥតជិនណាយ
គ្មានប្រែក្លាយ ដូចបាតដៃ ដូតភ្លុកខ្ញុំ ៗ
ការសងសឹក ត្រូវតែធ្វើ លើស្នេហា
៨៨០— ខ្ញុំយល់ថា បើអស់អ្នក ខ្ញុំខាតធំ
ករណីយកិច្ច យ៉ាងសាគ្រោះ មកបង្ខំ
ធ្វើឲ្យខ្ញុំ បង់រលាយ ជីវិតអ្នក ៗ
បើដូច្នេះ ត្រូវលែងលះ ពីក្តីស្នេហ៍
ខ្ញុំដឹងដែរ បេះដូងបង នៅជាក
ឯរូបខ្ញុំ ចិត្តស្នេហា នៅចាំជាក់

លើរូបអ្នក ដែលខ្ញុំផ្សង ជាយូរហើយ ៗ
បងស្ងើច ចំពោះកិច្ច យ៉ាងពេញលេញ
បានបញ្ចេញ សមចិត្តប្អូន កុំកន្តើយ
ឯខ្ញុំវិញ ក៏ដូចគ្នា គ្មានខុសឡើយ
តែងតើយ ខ្ញុំធ្វើខេះ គម្រូបង
ស្ញើក
តាំងឲ្យក្រាស់ កុំក្រខ្សោះ បងផ្លាស់ប្ដូរ
ការថែបូរ បានបន្ទុំ ចំគួនខ្លួនល្អ
ឲ្យស្រម៉ាប់ កាប់ក្បាលខ្ញុំ កុំខ្លាចបហ្ន
ឯរូបបង ក៏សុខចិត្ត ឥតមានស្ដាយ ៗ
កុំខុតនៅ មុខធ្មើរទៅ កុំខ្លាចចិត្ត
ផ្ដាច់ជីវិត សមរូបបង ក្រែកសប្បាយ
កុំទុកយូរ កេខុសត្រូវ ខាំវែនឆ្ងាយ
គាបលោយ សងសឹកអ្នក លើលោសបង ៗ

ទើបជីវិត បង់ដាច់ប៉ុត ស្លាប់ហើយ

៨៧០- ក្រោកអរណាស់ ស្ទាបដាយហៃ អូនខ្ញុំល្អង

ស៊ីម៉ែន

នៃវ៉ូឡើក បង់ទៅចុះ ឈប់សាសង

ខ្ញុំនេះហាង មិនមែនអ្នក ឃាតកទេ

តើចិត្តខ្ញុំ ហ៊ានចូលសុំ ជីវិត ឬ ?

ខ្ញុំផ្ញើនេះ ត្រូវតែបង់ ខំរិះរេ

៨៧៩- ការសងសឹក ត្រូវតែគិត រកប្រកើត

កំប៉ុន្តែ ចិត្តខ្ញុំគ្មាន ផ្ទាបង

វ៉ូឡើក

ឯស្នេហា លើដីក៏ នៅជានិច្ច

ដោយឆកលក្ខ ចិត្តអូនឯង ក៏ព្រមផង

អូនស៊ីម៉ែន ចាំឲ្យជាក់ ពាក្យប្រុសបង

៨៨០- ល្អកខ្វង គួរគ្រងគ្រាប់ ចាប់យកចុក ។

នៃអូនស្រី មិនក្រេវក្រ ដែល[illegible]
មកប្រហារ ជីវិតបង សង[illegible]
ត្រូវវៃផអូន ពេញខ្លួន[illegible] ឲ្យសម[illegible]
ទើបជ្រុះខ្លួន ដូចតាលមង់ សងសុកនោះ ។

ស៊ីមែន

៨៨៩– ខ្ញុំមិនគាប់ យកគំណាប់ នេះទៅល្បួង
គង់តែបង មានកម្លាំង ផ្ញើទៅចុះ
បើខ្ញុំធ្វើ តាមគំរូ នេះមិនខុស
ឈ្មោះចុំណោះ មិនស្ញើទុក ខ្ញុំទេបង ៗ
ស្លាប់ឲ្យបាស់ ពីតែឈ្មោះ ដូចព្រាប្ម
៨៩០– ត្រូវជើងបា ឲ្យខ្ញុំទៀន កំគ្នាខប់ង
ចង់ផ្គួគ្នា ក្តីស្នេហា របស់បង

ព្រឹក

ឱ ! នួនល្អង ត្រូវតែគិត

ហៃនឹងគនា គឺស្នេហា យើងទៀតទៅ
កិច្ចនេះត្រូវ កែអូនស្ងួន ខានសម្លាប់
៨៩៩– ភឿនឡើងអូន ផ្ដាច់ជីវិត បងឲ្យដាច់
បង់នឹងប្រាប់ ឲ្យអូនដឹង យល់មិនខាន
សប្បាយចិត្ត ផុតបើគិត ដោយបានក្បៀយ
ស្លាប់ដោយៈ ទន់ត្រជាក់ អូនកល្យាណ
ជាជាងរស់ នៅលើដី ចាំខាន
៩០០– ទេស្ងួន ផល់រូបអូន ជាសត្រូវ

ស៊ីម៉ែន

ខ្ញុំផុតខ្ទើម ស្អប់តើម បងកោះឡើយ
កើល្មមហើយ ខ្ញុំអង្វរ សូមបញ្ចៅ

រ៉ូឌ្រិក

ម្ដេចមិនធ្វើ ឬអូនខ្លាច ពាក្យគាស្រូវ
អូនធ្វើទៅ ព្រោះតោសបង ដល់ព្រិត្ត

៩០៩– ផែនីរស់ ឈប់គិតខ្វល់ រឿងស្នេហា
ក្រែងគេថា បងឯកនេះ បន្តិចត្ត
ឲ្យគួរស្ញៀម ផែនដីផ្ដល់ ឈប់ទឹកគិត
ទោសព្រៀជ្ឈ ត្រូវតែសួរ សម្លាប់បង ៗ
ស៊ីមែន
ឥតបានការ ខឹងប្រហារ ជីវិតនោះ

៩១០– ទុកឲ្យរស់ លើកពត្រ័យ ក្រែកខ្លួន
ខ្ញុំត្រូវប្ដឹង តែខ្ញុំស្ម័យ បងថែផង
លើរូបបង ស្នេហាខ្ញុំ នៅឆ្ងាយខ្លួន ៗ
សូមបញ្ចេញទៅ នៅឆាកក្ដៅ មួយម៉ាត់ចិត្ត
តែអាណិត សូមបងជេរ ប្រយ័ត្នខ្លួន

៩១១– ក្រែងគេឃើញ គេជៀលគ្នុះ មកផ្សល់ខ្លួន
ព្រើក
ស្ដាប់ហើយស្ងួន ។

ស៊ីម៉ែន

ចេញៈទាំបន

រ៉ូឌ្រិក

អ្នកគិតម្ដេច ?

ស៊ីម៉ែន

ទោះស្នេហា ធំយ៉ាងណា មកលាយឡំ
ត្រូវតែខំ តាមសងសឹក ឥតមានភ្លេច
អែះម្ដេចម្ដា ការដែលខ្ញុំ គិតមកស្រេច
ចន់ដាំខ្ញុំ ឲ្យកិច្ចនោះ ផុតរលាយ ។

រ៉ូឌ្រិក

កាមគណ្ហា !

ស៊ីម៉ែន

ទោះយ៉ាងណា ក៏ខុកក្ជន

រ៉ូឌ្រិក

ទុក្ខយើងស្ទួន ព្រោះតែឯង តាំងពីក្រោយ

ស៊ីម៉ែន

ដើមមន្ទល ជិតសម្រេច ប្រែបែកខ្លាយ

វ៉ៀរ៉ិក

អន្តរាយ ដូចខ្យល់ព្យុះ វាយកំទេច ៗ

ស៊ីម៉ែន

៩៦៥– ឈើផ្កាពេក

វ៉ៀរ៉ិក

ស្តាយអនេក អស់រំពឹង

ស៊ីម៉ែន

ចុះស៊ូច្រើន និយាយអ្វី ក៏មិនស្រប

វ៉ៀរ៉ិក

ចង់ស្ងួនណា ជាអវសាន បញ្ចប់កិច្ច

បងមិនភ្លេច តាំងទទួល សងសីគមួន ៗ

ស៊ីមឺន

អញ្ជើញចុះ កុំគោះទ្វារ ណា៎ប្រុសថ្លៃ
កុំគាល័យ ស្រម័យទឹក មកដល់ប្អូន
នែខ្ញុំផ្ដាំ សូមឲ្យបង រក្សាខ្លួន
សូមជឿប្អូន ថាចិត្តខ្ញុំ ត្រង់នឹងបង ។

គិលបៀរ

ហៃអ្នកនាង ខ្ញុំតែងមាន ជាធម្មតា
កល់រូបា ជឿសមិនផុត ពីខ្ញុំហោង

ស៊ីមឺន

ខ្ញុំខ្ញុំខេះ ខ្ញុំធ្ងន់ក្រៃ តោកកន្ទ្ន
ឈប់សាសង ខ្ញុំឲ្យខ្ញុំ យំឯកា ។

ភាគ ទី ៥

ជុងឺយ៉ែក

មិនដែលសោះ មកក្រោបស ជាតិសព្វគ្រា

តែខ្វល់ខ្វាយ ដោយលោយទៀ នឹងព្រួយចិត្ត

ក្តីបារម្ភ ក្នុងរឿងនេះ ឡើព្រួយគិត

៩៤០– តាមប្រកិត ចូលប្រួលល់ ក្នុងគំនារ ៗ

ខ្ញុំសព្សាយ តែមានណាយ នឹងការគ័យ

ខ្ញុំស្រម័យ ជាតមោស ប្រាស់ជាមរណ៍

ដូចឃើញផៃ ទៅសនសឹក ឲ្យខ្ញុំអ

កិច្ចបរ ខ្ញុំភីមុន ឥតបានការ ៗ

៩៤៥– ឈឺចិត្តណាស់ ដោយខ្លួនចាស់ គ្មានកម្លាំង

មុខស្លឹកស្លាំង ខ្លួនប្រែខ្មៅក្រាម ដោយផង

ព្រួយបារម្ភ គ្រប់កន្លែង គ្រប់វេលា

ល្អកស្រក់ ចាប់ឯកូន បានស្រែពោសា
ការប្រឡំ ធ្វើឱ្យខ្ញុំ កែសង្ស័យ
តែមិនភ័យ នឹកថាកូន មិនគេចោល
ប្រើតម៉ាស ប្រាស់ជាស្លាប់ បាត់អន្ទោល
តែខ្ញុំខ្វល់ ក្រែងរង្វើក ជាប់ដៃគេ
ឱ! ខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំប្រឡំ ទេឬដឹង?
ក្ដីពឹង គិតតែមួយ គ្មានវៀចវេ
ដោយរង្វើក ខ្ញុំឥតភ័យ ក្ដីសោះទេ
ឱ! បុត្រស្នេហ៍ ខ្ញុំពឹង លើរូបកូន

ភាគទី ៦

ដុងឌៀក ដុងរ៉ូឌ្រិក

ដុនឌៀក

កូនសម្លាញ់ ព្រះជួយគេញ ឲ្យឃើញឯង

រ៉ូឌ្រិក

ហ៊ឺ!

ដុនឌៀក

កុំសង្រើន ហោយសប្បាយ ណាបុត្រស្ងួន
អញសរសើរ ដែរបះឃើញបាន មកជួបជួន
៩៦០ - រ៉ូឌ្រិកកូន អញគ្នាទទឹង នឹងឯងសោះ :
ការក្លាហាន កូនឯងបាន បំពេញស្រប
បានសម្រេច ដូចវីរៈ ផ្ទុំបុរស
កិច្ចកូននេះ ស្មើនឹងកិច្ច ចុំតាំងអស់

លើកកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឲ្យថ្កើង ដោយខ្លួនឯង

៩៦៩– រន្ទ្រទគាត បានមកស្ងាប លើកកិត្តិយស

ទនត្បាលពុះ ចើបថ្កាល់ផុ កុំកោតក្រែង

ដូចជាប្រាប់ ឲ្យកូនយល់ ជាកន្លែង

រឿងដែលឯង បានរំលត់ ដោយគ្នាបាន

រំឭក

ពីកិត្តិយស ខ្ញុំធ្វើអស់ យ៉ាំងថ្ងៃថ្នា

៩៧០– ដោយយល់ថា ផុំពិត្នួម រក្សាប្រាណ

ខ្ញុំអរណាស់ នឹងកិច្ចខ្ញុំ ផ្ទឹមពុំបាន

ឲ្យផ្តាស្រាន្ត ខ្ញុំហានឧប្ប ផលជីវិត

ទោះសប្បាយ ទោះកក្ដយ ច្រើនយ៉ាងណា

នៅខាងការ ការសង្ឃឹម កង្វល់ចិត្ត

៩៧១– ខ្ញុំមិនស្ដាយ កិច្ចដែលខ្ញុំ បំពេញពិត

ដៃត្រូវគិត តេប្រយោជន៍ ផលកិច្ចខ្ញុំ

ព្រោះរឿងផ ខ្ញុំសុំទៅ ពោលស្នេហា
ពេលនេះណា កំពតនោះ បង់ខាតធំ
ឈប់ស្រដី ដោយសារទេ ខាតក្រមុំ
៩៨០– កិច្ចផលខ្ញុំ ធ្វើជូនឲ ល្អចាំងអស់ ។
ផុតយោក
លើកដំកើង ឲ្យខ្ពស់ឡើង លេខ្ទង់ល
ឯងបានខ្ពស់ ធ្វើឲ្យអញ មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ
ការថ្លៃថ្នូរ បំពោះអញ ល្អផាំនរស់
ឯរឿងនោះ ចាំអញគិត ឯងកុំភ័យ ។
៩៨៥– អ្នកមានពូជ គាប់បញ្ជូល ពីលោកមបាន
ព្រោះយើងមាន កិត្តិយស ទើបបានថ្លៃ
កុំទៅខ្វល់ លើផែនដី ស្រីច្រើនក្រៃ
តែតម្លៃ គឺកិច្ចមួយ ដែលត្រូវធ្វើ ។
អញព្រាប់ជា ការស្នេហា ជាសប្បារ

ព្រឹក

៩៩០— ម្ដេចនិយាយ ថាឲ្យខ្ញុំ ដូចមនុស្សក្រី
រឿនកិត្តិយស ចំពោះខ្ញុំ កូនបានធ្វើ
បានក្មេងលើ សេចក្ដីខ្មាស ថែមទៀតផង ។
មិនប៉ុណ្ណោះ ក្ដីខ្មាសនោះ កាមកកំង
ដូចអ្នកច្បាំង គ្មានក្លាហាន ឥតបំណង
៩៩៥— ដូចជាខ្ញុំ ហាក់ចិត្តក្សត់ គិទូទល្អង
ក្ដីប៉ុនប៉ង របស់ខ្ញុំ ផុតក្ដី ។
ឲ្យខ្ញុំព្រួយ ឥតគ្មានជួយ ពីរឿងខ្ញុំ
ទុកឲ្យធំ ចង់ឲ្យដាច់ ពីប្អូនស្រី
ខ្ញុំស៊ូស្នេហ៍ ពោះជាគ្មាន សង្ឃឹមក្ដី
១០០០— ពោះបានស្រី ប្ដូមិនបាន ខ្ញុំឥតព្រួយ ។
បើជីវិត ខ្ញុំដាច់ផុត ទើបល្អណាស់

ជុនយ៉ាក

កុំផ្តេសផ្តាស　កេកែស្លាប់　ភ្នាំងគេជួយ
ស្តេចខឹង　គេត្រូវការ　លើឯងមួយ
មានក្មួយ　ជោយពួកខ្មាំង　គិតប្លុស្រ្រ ។
១០០៨- ពួកជាតិម្ហូរ　នាំគ្នាមក　តាមទំនួ
សញ្ញថ្ងៃនេ　កំពុងតែ　កើតវិត្តក
ព្វតែស្រែក　ឃើញតែយំ　ព្រួយកើតទុក្ខ
នៅនំមុខ　រជួសវៀម　លើគូនហើយ ។
តែឯងនេ　សព្ទឡើម　គ្មានយោជា
១០១៣- បង្រ្កាបាក　កុំឲ្យម៉ូរ　ដើបរួបឡើយ
បើបង់ងាប់　ត្រូវឯងងាប់　ត្រូវនេះហើយ
កូនប្រុសអើយ　ស្លាប់ល្អណាស់　ចំពោះស្តេច ។
បើរួចខ្លួន　នៅជីវិត　បានមកវិញ
ច្បាស់ជាពេញ　ដោយគ្រឿងយស　បំពាក់ស្រេច
១០១៨- កុំញញើត　ក្នុងសង្រ្គាម　កាយឲ្យខ្លួច

នោះទើបស្ដេច ព្រមអត់ទោស ឲ្យពុំមាន ។
ត្រូវយល់ថា ផ្លូវស្នេហា របស់ឯង
នាងស៊ីម៉ែន ច្បាស់ប្រាកដ ពុំខានបាន
នេះគំរូមួយ ដែលអញជួប ឲ្យឯងស្រាក្ត
១០៦០- បើស្ដាប់បាន ត្រូវឯងឈប់ និយាយទៀត ។
ពេលវេលា ថ្ងៃណាស់ណា កូនព្រលឹង
ត្រូវឯងប្រឹង តែប្រញាប់ ចាប់ទ្វីឃ្លាត
មកតាមអញ ទៅប្រយុទ្ធ ដើម្បីជាតិ
ឯងមានមាឌ ជិះសេះលោត ករមាំសបាន ។

ឈុតទី ៤

សង្ខេបឈុត

នាងស៊ីម៉ែនបានដឹងថា រ៉ូឌ្រិកមានជ័យជំនះ ៗ ព្រះបេស្តាមានបន្ទូលសរសើររ៉ូឌ្រិកដែលបានឈ្មោះជា « ឡស៊ីដ »

ដើម្បីចង់ល្បងចិត្តនាងស៊ីម៉ែន ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលប្រាប់នាងថា រ៉ូឌ្រិកស្លាប់ទៅហើយ ៖ នាងប្រែទឹកមុខស្រពោន ៗ ក្រោយមកនាងស៊ីម៉ែនបង្កើតឲ្យមានចម្បាំងកេន ដុនសង់ជាមួយរ៉ូឌ្រិក ដើម្បីទីងកើសក្តិ ៗ

ឆាកទី ៣

ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

១០២៩– ពិតឬទេ ពាក្យដែលគេ និយាយនោះ?

អិលវៀរ

គេទាំងអស់ កោតសរសើរ គ្រប់ៗគ្នា

គេសប្បាយ បានជាកំពូល ពីរោងមា

ព្រោះដោយសារ កិច្ចព្រឹត្ត ផ្ទុនិទ្ទាំផលភាសាំ

ពួកដាក់ស្ដូវ ពុំកេបត បានយល់សំ

១០៣០– ផ្ទៀតមិនបាន នៅគយុទ្ធ ក្នុងក្ដីខ្លាស

បីយ៉ាងគត់ ឃាកនិន្ទៈ ដោយហើស

ពួកយើងឈ្នះ បាប់ស្ដេចផាក់ បានពីដើម ៗ

ស៊ីម៉ែន

រ៉ូឌ្រិកនេះ ចូរចិត្តខ្លាំងណាស់ ឲ្យគេស្ងួន

អិលវៀរ

គេកោតក្រែង ដោយស្នាដៃ ខ្លាំងកន្លង
ស្តេចពីរនោះ ត្រូវនៅជាប់ ក្នុងចំណង

ស៊ីម៉ែន

ប្រាប់ខ្ញុំផង ដំណឹងនេះ បានពីណា ។

អិលវៀរ

បានពីក្រុង ផ្សាយពេញពាស យ៉ាងអធិក
លើករ៉ូឌ្រិក អ្នកមានគុណ លើវង្ស

ស៊ីម៉ែន

ចុះបើស្តេច ខកជួបគ្នា ជាយ៉ាងណា ?

អិលវៀរ

ដោយមានការ ដុនរ៉ូឌ្រិក មិនទាន់មក ។
លោកដុនឌីយ៉ែក អនេក កិច្ចសម្រេច

ក្រាបទូលស្តេច ពីស្នាដៃ ក្រនឹកគេ
បានលើកស្នួយ ជួយដោះទុក្ខ គ្រប់ប្រកល្ហក
ផុតលាមក បានសប្បាយ ដោយរ៉ូឌ្រិក ។

ស៊ីម៉ែន

១០៤៩– ពេលប្រយុទ្ធ តើមានមុត របួសទេ ?

អិលវៀរ

មិនដឹងដែរ ម្ដេចក៏នាង ប្រែទឹកចិត្ត

ស៊ីម៉ែន

ដោយស្នេហា ទៅលើគេ ខ្ញុំភ្លេចគិត
សប្បាយចិត្ត ដោយឃើញឫទ្ធិ គេផ្ចេះ ។
កង្កួលដ៏សក្ក ក្រោកឡើងនឹក ដល់កេរ្តិ៍ឈ្មោះ
១០៥០ កិត្តិយស ត្រូវឯងទឹង ក្នុងរឿងនេះ
ពិតតែឫទ្ធិ ដុនរ៉ូឌ្រិក ខាំងដល់ម៉ឺះ
ត្រូវត្រិះរិះ ចាំរ៉ូឌ្រិក សម្លាប់ផុ ។

ឃើញទោគាវ កើតសោកសៅ នឹកព្រួយចិត្ត

ដូចឃើញបុទ្ធិ ធ្លាប់ផ្ទាំង ច្បាំងសត្រូវ

១០៥៩- ប្រជាកស្ត្រ ធ្លាប់ស្រឡាញ់ ការសេនៅ

ពោលខេរក្តៅ ខ្ញុំទៅកេ ទោសទុក្រិដ្ឋ ៗ

អញ្ញើពឹង លើងងីញ្ជើង - ណាទោគាវ

ត្រូវសាកជ្រាវ គេកើតឈ្មោះ ឲ្យបុខពិត

ពោះស្នេហា មកយាំងណា ឯងកុំគិត

អិលវៀរ

១០៦០- ឈប់បន្តិច ព្រះអង្គម្ចាស់ យាងមកហើយ ៗ

ភាគ ទី ២

រាជបុត្រី - ស៊ីម៉ែន - ឡេអួនរ - អិលវៀរ

រាជបុត្រី

ខ្ញុំមកនេះ យកភ្លើងនេះ ឲ្យស៊ីម៉ែន
ខ្ញុំមិនមែន មកលួងលោម ឲ្យឯងល្ហើយ

ស៊ីម៉ែន

សូមក្រុមរស ជាតិសប្បាយ ឲ្យបានស្បើយ
អ្នកម្ចាស់អើយ ក្រៅពីខ្ញុំ គេសប្បាយ
១.០៦៩—ខ្ញុំស្លាប់ ដូចជាគ្រាប់ ដាំបស្នេហា
ខ្ញុំនេះណា មុខកើតទុក្ខ ព្រួយខ្វល់ខ្វាយ
ទោះរូល្អិត បំរើស្ដេច ឥតចិនណាយ
តែស្អុំកាយ គាត្រក់នោះ ក្រៀមកុំបាន

ភជប្រើ

ដុំរូវិត ពិតប្រាកដ មានបុទ្ធិ

ស៊ីម៉ែន

១.០៧០—សត្វទិសទី ឮផល់សោ- កៈវិញ្ញាណ
គ្រប់ជំបន់ តែងសរសើរ ពីក្បាន

តែខ្ញុំគ្មាន　ចិត្តស្នេហា　បន្តិចសោះ ៗ

កជបុត្រី

នៃនាងស្រី　ទៅទីណា　នឹងរោយាសនា
កស្ត្រប្រជា　គេសរសើរ　គ្រប់ទាំងអស់
១.០៧៨– កិច្ចវ្រិក　ដែលខំធ្វើ　លើកតម្កើងឈ្មោះ
ក៏ពីព្រោះ　ចង់ជំរើន　ដល់ឯងដែរ ៗ

ស៊ីម៉ែន

ចំពោះខ្ញុំ　ទុក្ខតែធំ　ទាំងជួបកើន
ហើយជំរើន　ឈ្មោះវ្រិក　រឹតឡើងធ្ងន់
ខ្ញុំឃើញខាត　បើសិនខ្ញុំ　មិនបានគេ
១.០៨០– ឱ! ក្តីស្នេហ៍　ធ្វើឲ្យខ្ញុំ　គ្មានសប្បាយ ៗ
ឃើញគេល្អ　កើតកំសត់　រឹតតែផេះ
តែពេលខ្លះ　ករណីយកិច្ច　មិនឃ្លាតឆ្ងាយ
ទោះស្នេហា　ធំប៉ុណ្ណា　មិនត្រូវស្តាយ

តាមផ្តាច់កាយ វៀវិកនេះ ពាល់តែបាន ។

ភជបុត្រ

១០៨៩– ពីដើមពិត ឃើញថាកិច្ច ឯងគ្រាន់បើ
ឯងទំរើ្យ សមជាស្រី ចិត្តកល្យាណ
គេគ្រប់គ្នា កោតសរសើរ ពីក្លាហាន
តើឯងស្មាន បានសម្រេច ទេឬអី?
ឯងត្រូវគិត ជាវៀវិក ជាទីពឹង

១០៩០– ឯងត្រូវដើរ ថាគ្រប់កេស្ដ តែងមេត្រី
ជាបង្គោល ដល់កាស្ទួយ ឥតព្រួយអ្វី
ស្ដេចផែនដី គំយល់ព្រម សុខចិត្តដែរ
បើឯងស្លាប់ ចាំខ្ញុំប្រាប់ ណាស៊ីមែន
កិច្ចដែលឯង ខំធ្វើនេះ ឥតផលទេ

១០៩៩– តាមសង់សឹក ជួសជុក ទិនឹងគេ
ឬស៊ូធ្វើ ធាតុកុម្ម ឲ្យសត្រូវ?

ណ្ហើយស៊ីម៉ែន ត្រូវតែឯង ព្រមរៀបការ
នឹងអ្នកណា បានសម្លាប់ ជីវិតឪ
បើមិនព្រម សូមឯងដក ស្នេហាទៅ
១.១០០– ហើយទុកនៅ រូបប្រេត ឲ្យខ្ញុំផង ៗ

ស៊ីម៉ែន

កិច្ចខ្ញុំនេះ ក្តៅស្ទើរឆេះ ឥតស្បើយ
តែស្នេហា នៅតែមាន ជាប់ចំណង
ទោះបីស្លាប់ ហើយនឹកស្រ្ត កោតក្រែងផង
ត្រូវខ្ញុំប៉ង តាមព្យាបាទ ឲ្យគេន្ដពយ ៗ

ពជបុត្រ

១.១០៤– ល្អពន្លឹក ឯងសង់សឹក ជំនួសឪ
កិច្ចសន្ដៅ ចង់បានក្បាល ថ្ងៃពណ្ណរាយ
មានតែមួយ ក្បាលផ្តាច់ល្បី ខ្ញុំខ្វះខ្វាយ
កស្រ្តសព្យាយ ដោះក្លាហាន ក្បាលនេះមែនៗ

ទៀវខ្ញុំទៅ បើចង់ត្រូវ គឺស្នេហា

១.១១០– ព្រោះរង្គា ច្បាស់តម្រូវ លើស៊ីម៉ែន

លាសិនហើយ ពីរឿងនេះ គិតថៃឧថែទ

ស៊ីម៉ែន

ព្រួយពុកណែន នែស្ទូវណា ព្រោះទុក្ខច្រ

ភាគ ទី៣

ស្ដេច - ជុងយ៉ែក - ជុងអារីយ៉ាស - ជុងវ៉្រើក

ជុងសង់

ស្ដេច

អ្នកក្លាហាន គុនសន្ធាន ត្រួសារថ្ងៃ

១.១១៥– លើកជោគជ័យ ដល់កាស្ទីយ មានរតីន

កាត់កេណោម ចាស់ចូកណា កម្ចាំងរ៉ែន

កិច្ចពេលហ្នឹង ឯងចំពេញ ហ៊ានជាក់ស្តែងៗ
ពេលនេះវេជ្ជ បានកាត់ផុត ពីពួកខ្មាំង
ដោយកម្លាំង ឫទ្ធិតេជះ របស់ឯង

១.១២០— ពួកជាតិម្សៅ ក៏ដកខ្លួន ដោយគោកព្រៃ
ព្រមទាំងឯង បានចាប់ស្តេច ពីរមកផង ៗ
ស្តេចពីរនេះ បានត្រិះរិះ ដាក់ស្នាន
ឲ្យឯងកាន់ ឈ្មោះ "ឡឹស៊ីដ" ល្អកន្ទុន
ប្រៀបដូចស្តេច ដែលមានឫទ្ធិ បេះគ្រប់គ្រង

១.១២៥ សមហើយហោង ផលរូបឯង មានអំណាច ៗ
ឈ្មោះឡឺស៊ីដ សមត្រឹក ខានចំដៃ
នៅព្រៃភ័យ ដូចតូឡែង ឬត្រីណាដ
គ្មានហ៊ានងើប តែងក្រួញក្រាប ក្រោមទុក្ខ
ហើយខ្លួនខ្លាច ស្តាប់រូបឯង ដូចស្លាប់ខ្ញុំ

១.១៣០– ព្រះករុណា ខ្ញុំបង្គំ ខ្មាសគេណាស់

រឿងតែផ្កាស មិនគួរកើត ឡើងផលធំ

មិនគួរសោះ ទទួលផ្កា ដែលមិនសម

ខ្ញុំបង្គំ ខ្ញុំធ្វើនេះ គឺធម្មតា ៗ

ដោយក្លាហាន ដែលខ្ញុំបាន កើតជាប្រុស

១.១៣៩– ស្លាប់ទៅចុះ ចំពោះជាតិ ខិនផ្តា

ករណីយកិច្ច ខ្ញុំរណ៌ ផគប្រាថ្នា

ស្តេច

គ្មានអ្នកណា អាចធ្វើបាន ប្រហែលឯង ៗ

មិនដែលយល់ លទ្ធផល បានល្អសោះ

ណ្ហើយទៅចុះ ព្រមទទួល កិច្ចយ៉ាងវែង

១.១៤០– សុខចិត្តឱ្យ គេសរសើរ ដោយជាក់ស្តែង

មើលខ្លួនឯង រៀបកប់ប្រាច់ រឿងនោះផង ៗ

រំភើក

ព្រះករុណា សីនយល់ថា ការគ្រោះថ្នាក់
ដែលធ្លាក់ មានញាប់ញ័រ ក្រៃកន្លង
ពួកមិត្តខ្ញុំ មូលប្រជុំ បានជួបជន
១.១៤៩– បញ្ចប់រឿង ឆ្លងជីវិត កន្លងស្លាប់ ។
សូមព្រះអង្គ ក [illegible] ផល់ក្លាហាន
ដែលខ្ញុំបាន យកទៅប្រើ គតស៊ូបញ្ចប់
នៅមុខខ្មាំង ដែលប្រុងប្រៀបរៀបចាំស្រាប់
សូមចាំស្ដាប់ អំពីចិន្ត ទូលបង្គំ ។
១.១៥០- ខ្ញុំសុខចិត្ត បង់ជីវិត ក្រោមម្ចាស់
បោ.. ភ្ញាំងណាស់ បើខ្ញុំស្លាប់ ហើយក្រមុំ

ស្ដេច

ឧក្រិដ្ឋឯង អាចលើកលែង ស្រេចលើខ្ញុំ
រង្គាំពុំ ហ៊ានប្រចាប់ យកទោសទេ ។
ដោះស៊ីមែន ប្ដីប្រាប់ខ្ញុំ ខំរៀបរាប់

១.១៥៩-គ្រាន់តែស្តាប់ ល្បីឈ្មោះនាង ឲ្យបានល្ហែ
ឯងជឿខ្ញុំ ត្រូវឯងតាម ចុះបំពេស្នេហ៍
រ៉ូវ្រិក
ខ្ញុំជារេម គ្រូយោធា ក្តីពេលនោះ ៗ
ពួកទ័ពយើង បានជឿនឡើង រុលទៅមុខ
ឥតមានទុក្ខ តែនិក្ខាហារ ឥតខ្លាចសោះ
១.១៦០-ទៅប៉ុំយេ តែទៅជួប ទៅឯណោះ
ទីតាំងគស់ បានបំពាន ទៅឯវៃ ៗ
ពួកគាខ្លាច ក៏គាបមាន ចិត្តក្លាហាន
ហើយខ្ញុំបាន លាក់ពលយើង ពួនខ្លះវែរ
អ្នកឯទៀត ក្រាបស្ងៀមស្ងាត់ ឥតត្អូញត្អែរ
១.១៦១-ក្រោមលោកវែង នៅចាំមើល កាត្លក់ម៉ូរ ៗ
ពួកទាហាន ចិត្តក្លាហាន ប្រុងប្រៀបស្រេច
ស្រាប់តែលេច ឃើញខ្មាំង ក្តីសាគរ

ទឹកភ្នែក ហូកធ្លាក់ ឱ្យក្រេចបេះ
ពុះស្រ ឡើងផល់ផ្លែ ហៅនីរ៉ូមា ៗ
១.១៧០–គ្មានស្លឹកយាន ពៅចាំក្រៀម ឈររមើលសោះ
យើងចាំងអស់ នៅតែស្ងៀម កុហកក
កក្មួយមិក គិតសង្ស័យ ដល់តិចណា
កន់គ្នា ដើរតម្រង់ មករកយើង ៗ
ស្រាប់តែភ្លូត យើងក្រោកក្លាម គ្មានសល់ម្នាក់
១.១៧៩–ដូចជាភ្ញាក់ ស្រែករំពង ចាប់កាំភ្លើង
ពួកខ្មែលពួន កន្ទាក់ ស្ទុះក្រោកឡើង
ទើបពួកយើង ចាប់ផ្ដើមបាញ់ ចូលសំឡុត ៗ
ពួកម៉ូរក៏យេ រត់ប្រញាយ ប្រូបល់គ្នា
កន់ដឹកជា អស់ពេង ខឹងប្រយុទ្ធ
១.១៨០–ការតំចយ ជាការមជាយ តែមិនផុត
យើងចិត្តមុត ដេញតាមក់ ដល់កន្ទឹក ៗ

ក៏មិនអាច　កកើតបាន　ជាកម្លាំង

យើងតាមបង្វឹង　ដេញកាប់ក៏　ជាពន្លឺក

ពុកអាម្បូរ　បង់ជីវិត　តស៊ូសន្ធឹក

១.១៨០— ទើបកំទឹក　ព្រួតគ្នាក៏　ផ្តុំជាថ្មី ។

សេភាំ　ជួយបំបាត់　ការភ័យខ្លាច

ឱ្យតដ៏អាច　ប្តូលប្រយុទ្ធ　កាប់វិញទី

ឆត្តុកយើង　ចូលប្រឡូក　ពេញទឹកដី

ឥតមានភ័យ　ដោយការុជ　ជាប់ទៅកាយ ។

១.១៩០— ឃើញតែឈាម　ហូរហាម　ដូចជាបឹង

លាតសន្ធឹង　ល្បើតស៊ុជា　នាទាំងឡាយ

ដូចកន្ទុង　ទីគោពេ　អ្នកឃ្លាតឆ្ងាយ

ការអត្តភយ　ក្នុងពេលនោះ　កប់ក្នុបាន ។

ពួកជាតិម៉ូរ　ភ្ជាប់ពួក　កិតស់ភក្ត

១.១៩៨— ឈប់ប្រកួត　ធ្លាក់ក្នុងល្បិក　ចន់ប្រែប្រាណ

ខ្ញុះប្រុស ខ្ញុះស្រែកថ្ងូរ ខ្ញុះចែកឋាន
ក្រាំគុំបាន ក្នុងសង្គ្រាម យ៉ាងស្ងប់ស្ងែង ៗ
ឯក្សាបាន នៅតែមាន ទាំងពួកយើង
តែចូលឡើង ដេញសត្រូវ ឥតកោតក្រែង
១២០០– ទើបពួកម៉ូរ អស់សង្ឃឹម នឹងប្រឹងប្រែង
ថយចេញឯង ផុតក្លាហាន ទឹកថាពាញ់ ៗ
មួយស្របក់ ពួកយើងរត់ មកជួយទៀត
ពួកម៉ូរទៀត ឡើងនាវ យ៉ាងគ្នាន់គ្នាញ់
កាត់ដៃ[illegible] ចូលប្រញាប់ ក្រែងយើងបាញ់
១.២០៤– ដើងគ្របាញ់ មាត់ក៏ស្រែក ខ្ញុំរំពង ៗ
រត់គ្មានគិត បោលស្ដេចវា ឲ្យនៅច្បាំង
អស់គ្មានខ្លាំង ដោយសល់ពល ក៏តិចជន
យើងចូលតាក់ កាប់សម្លាប់ តាមបំណង
វាហើនផ្សង ប្ដូរជីវិត ជាតិវាដែរ ។

១.២១០ – ខ្ញុំទូលស្ដេច ឲ្យឈប់ផែរ តែមិនស្ដាប់
ពួកម្ទូរស្លាប់ ដួលផ្ញាប់ផ្ងារ ដូចខ្មោចខ្មែក
អស់សន្ទឹម ទើបស្ដេចសួរ «ឆ្កួតណាមេ?»
ខ្ញុំប្រាប់គេ ថារូបខ្ញុំ នឹកឈប់ ៗ
ខ្ញុំបញ្ជូន ស្ដេចពីនោះ ថ្វាយព្រះអង្គ
១.២១៨ តាមបំណង់ ព្រះករុណា ស្ដេចយល់គ្រប់
អស់អ្នកច្បាំង ឯសង្គ្រាម ក៏បញ្ចប់
រឿងគ្រប់សព្វ បានបំពេញ [illegible] ៗ

ភាគទី ២

ស្ដេច - ដុងប៉ែក - ដុងវ៉ាគ្រិក - ដុងអារយ៉ាស
ដុងអាឡុង . ដុងសង់

ផ្ដើមរឿង

ព្រះករុណា　　នាងសុំម៉ែន　　តាមមកប្តូង

ស្តេច

មិនចង់ដឹង　　រឿងអាក្រក់　　នោះទៀតទេ

(មានបន្ទូលកាន់ប្រ៊ិក)

១៦២០– ទៅសិនចុះ　　កុំឲ្យនៅ　　ទើសមុខគេ

គិតុំនឹកមុខនឹងចេញ ចូលមកពេករេ (ស្តេចទប់ប្រ៊ិក)

ជុនវ៉ៃក

នាងតាមចូន　　តែបង់ជួយ　　ប្រ៊ិកវៃវ

ស្តេច

នាងនៅស្ទាក់　　ជាមើលខ្ញុំ　　ព្យួរនឹងផ្ទះ

ភាគទី ៩

ស្តេច-ជុងយ៉េក-ជុងអាវយ៉ោស-ជុងតះង

ជុងអាឡុង-ស៊ីម៉ែង-អ៊ីលៀវ

ស្តេច

ចាន់ស៊ីម៉ែន　　បានពេញចិត្ត　　ក្នុងពេលនេះ
១.២២៩– បើជួបជុះ　　សន្សឹកឯង　　សឹងសម្រេច ។
ទោះវ៉ឹ្រក　　ឈ្នះពួកម៉ូរ　　ក៏ត្រូវស្លាប់
តាមបង្គាប់　　ពាក្យបណ្តឹង　　ខ្ញុំតុំក្លួច
ជុងយ៉ាកមើល　　ទឹកមុខចាន់　　ប្រែរំពេច

ជុងយ៉េច

កាចដឹងស្រេច　　ស្នេហាចាន់　　នៅនឹកគិត ។
១.២៣០– ព្រះករុណា　　ទតទឹកមុខ　　ប្រែស្មុគស្មាំង
កាចពិកប៉ាំង　　លាតត្រដាង　　ឲ្យឃើញពិត

ស៊ីម៉ែន

រំព្រឹកស្ងប់ហើយ ?

ស្តេច

ម្តេចចាំសួរពិនិត្យ ?

កុំព្រួយចិត្ត នៅចាំស្នេហ៍ គេទៀតទៅ ៗ

រូបព្រឹក នៅជិត សល់សល្ងៃ

ស៊ីម៉ែន

១.២៣៥– ព្រះក្សត្រថ្លៃ ការសប្បាយ ខឹងសោកសៅ

កាចប្រមុខ បានជួបគ្នា ញ៉ាំបម្រះបង់

ឥឡូវពេកទៅ មុខខ្ញុំម្ចាស់ ផ្កាស់ជួបបេះ ៗ

ស្តេច

នាងស៊ីម៉ែន ទឹកមុខឯង ព្រាប់ញូស់ណោះ

ស៊ីម៉ែន

ព្រះអង្គម្ចាស់ ចេះតែគួរ ទុកឱ្យខ្ញុំរំពឹង ?

១.២៦០– មានបន្ទូល លើខ្លួនខ្ញុំ ក្តៅស្មើរនេះ
ក្តីគោលនេះ ត្រូវតាមប្តីន តាល់តែបាន ។
បើត្រូក ស្លាប់បានផល សល់រង្គា
នោះសមការ សន្សំកម្ម ឥតខកខាន
ខ្ញុំខ្ញុំចាស់ មិនស្មាប់ ត្រាតែបាន
១.២៧០– កុំឲ្យបាន ព្រះក្តីណោះ ចាំត្រាន់បើ ។
មិនបង់លើក ឲ្យគិតតាម មានស្មើ
កុំឲ្យល្បី ស្លាប់ព្រោះជាតិ តាមប្រសើរ
បង់ឲ្យស្លាប់ តាមរៀនខ្ញុំ ដែលចំពើ
កុំឲ្យដើរ បានខ្ពង់ខ្ពស់ ស្តីសោះឡើយ ។
១.២៨០– ស្លាប់ព្រោះជាតិ មាតុភូមិ តិកិច្ចមួយ
ដែលត្រូវជួយ ដោះទុក្ខជួ ឲ្យបានស្បើយ
ខ្ញុំសរដែរ ស្មើរតែលុប ទោសឲ្យហើយ
ព្រះអង្គអើយ បើខ្ញុំលុប ខ្ញុំទុក្ខា ។

រូបរ៉ៀក សមជាមេ ក្នុងចំបាំង

១.២៥៩– អ្នកក្លាខ្លាំង មានឫទ្ធី តេគអស្ចារ្យ

ដោយសង្វេម លើរូបនេះ ខ្ញុំគាបជា

កងផ្ទៅ គាបទុកស្មើ ថ្មុំខ្ញុំផុន ៗ

ហ៊ឺ! មិត្តខ្ញុំ ចេះតែនាំ ឲ្យត្រូចនឹក

ដោយរ៉ៀក ខ្ញុំលែងបង់ តាមផ្ដាច់ព្រាណ

១.២៦០– បុះត្រូវម្ដេច បើទឹកភ្នែក ហូរតេតស្រាន្ត

សត្វទិសស្ថាន គេទុកចិត្ត លើរូបម្នាក់ ៗ

កងសំណាប គាបលើកលែង ពោលរឿនខ្ញុំ

ម៉ោះហើយបង ខ្ញុំទៅដាំ សត្រូវដាត់

លើតរូបរ៉ៀក តែតែខ្ពស់ គម្ពីរស័ក្តិ

១.២៦១– គាមទាក់! ព្រោះទុកខ្ញុំ មកបង្អួ ៗ

ស្ដួប

នាងស៊ីមែន ឯជិបានេះ ជួបខ្លាំងនោះ

ចាំខ្ញុំរែក រកខុសត្រូវ ថ្មីឲ្យសម
ប្រឹកបាន បំពេញកិច្ច មួយយ៉ាងធំ
តាមចិត្តខ្ញុំ ចង់ទុកស្មើ ឃាតកឯង ។
១.២៧០– មុននឹងហៅឲ្យ ចាំខ្ញុំខុស ត្រូវឯងគិត
កាមការពិត ស្នេហាខាង ធ្វើឃើញស្ងួន
រូបប្រើក ចេញទៅច្បាំង ក៏ព្រោះឯង
នៃស៊ីម៉ែន ល្មមស្រុះស្រួល- ព្រមយកទៅ ។

ស៊ីម៉ែន

ចំពោះខ្ញុំ ជាសត្រូវ! ជាកំហឹង!
១.២៧៥– ព្រោះរូបហ្នឹង បានបណ្ដាច់ ជីវិត
កុលាការ មិនព្រមស្ដាប់ ពាក្យដែលត្រូវ
ទុកពេលនៅ ធ្វើព្រងើយ មិនចង់ដឹង ។
បើព្រះអង្គ មិនទទួល កាត់សេចក្ដី
សូមប្រណី ឲ្យខ្ញុំធ្វើ ឲ្យអស់ទឹង

១.៤៨០– កាន់តាំង ចូលគាំ ឲ្យរឹងប៉ឹង

ខ្ញុំត្រូវប្រឹង តាមសន្សឹក ទើបសោយ ៗ

ពុំនោះទេ សូមអ្នកណា ដែលក្សាន

អង់រកបាន ផ្តិតឲ្យខ្ញុំ បានសប្បាយ

ចូលប្រយុទ្ធ ឲ្យឃើញពិត កាយនឹងកាយ

១.៤៨៩ – ខ្ញុំចំណាយ ខ្ទង់ខ្ញុំម្ចាស់ ជាសៀន ៗ

ចប់ចបង្កើន ខ្ញុំរៀបការ អ្នកណាឈ្នះ

ខុចផាចះ លើរុក្រឹក ឥតប្រកាន់

សូមព្រះអង្គ ផ្សាយដំណឹង ឲ្យស្រុកន់

ស្ដេច

គេមិនកាន់ ទំនៀមចាស់ យ៉ាងនេះទេ ៗ

១.៤៩១– ជួបគេជួយ អ្នកទានទោស ឲ្យរួចទុក្ខ

ទៅជុកគុក អ្នកនៅសៀម ជួបអស់គេ

ខ្ញុំស្ទើចូក ឲ្យឆ្លៀត នៅចំនោរ

រូបខ្ញុំគេ កំពារព្រោះ តែរឿងក ។
ថ្លៃណាស់ខាន គេមិនបាន ពិចផែលល្អ
១.២៩៩– ហ៊ានចេញគ ននពួកម៉្ង យ៉ាំងសន្ទឹក
ដុនយើក
ម្ដេចព្រះអង្គ មកប្រែប្រួល ឲ្យវិក
កស្ដ្រៃគនឹងទឹក ខ្លាចគោរព តែបក្រព់ខេះ ។
ព្រោះព៌មួយ កស្ដ្រុតាំងមូល ព៌ាយ៉ាងណា
បើការពារ ជួយផ្គត់ផ្គង់ ព៌ជួបខ្ទះ
១.៣០០–កស្ដ្រមិនដឹង គែនគែស្មាន ជាអ្នកបេះ
វែមនិរះ គេក្ដីស្លាប់ បានល្បីឈ្មោះ ។
លើកព៌ពេក ជួបបង្អាប់ ផល់រូបព៌
ដែលចិត្តគ្នា បង្ក្រាបម៉ូរ គ្មានឈាមសោះ
ប៉ុគរឿង មានចុងី ភ្ញាំងប៉ុណ្ណោះ
១.៣០៥– តាកូនប្រុស កាចកាន្ទៃ ឲ្យខ្ចូបទី ។

ស្ដេច

បើអ្នកបង់ ខ្ញុំក៏ព្រម ធ្វើឱ្យបាន

តាមខ្ញុំស្មាន បើរស់ម្នាក់ មានវាំងកើរ

កន្ទេលមួយ មួយពាន់នាក់ ដណ្ដើមមីរ

អ្នកបានស៊ី ក៏ត្រឡប់ ជាសម្រៅ ។

១.៣១០– ទុកឱ្យម្នាក់ ផ្ទុយនឹងគេ ដូចមិនសម

(មានបន្ទូលកាន់ស៊ីម៉ែន)

កើសឱ្យធំ យកអ្នកណា ក៏យកទៅ

ក្រោយចំបាំង ខ្ញុំបែងជីង ការទុសព្រៅ

ផុនយ៉ែត

កុំព្រួយរង្គ ស្រេចតែដៃ ពេលពុះ ។

បើកបែរៀន កុំឱ្យមាន អ្នកចូលរសាះ

១.៣១៨– កើតមានឈ្មោះ អ្នកគ្រាន់បើ ដែលចិត្តល្អ

មានក្បាលការ យកផ្ទាំង សមគួរប្រុស

ចូលទៅចុះ យកផ្ទះ បានរៀបការ ។

ជុនសន់

បើកកន្លែង ខ្ញុំនេះឯង ដូចក្លាបាន
បេញ្ញូព្រុណា ផ្សងជីវិត ព្រោះស្នេហា

១.៣៦០— នាងស៊ីម៉ែន គេចហើយនៅ ពាក្យសន្យា ៖

ស្ដេច

សូមនាងថា តើសុខចិត្ត ទេឬអ្វី ?

ស៊ីម៉ែន

សុខចិត្តហើយ

ស្ដេច (មានបន្ទូលកាន់ជុនសន់)

ចូរប្រុងប្រៀប ចាំស្អែកព្រឹក

ជុនយ៉ែម

កុំបាច់ខឹង ជួយដាស់តឿន ព្រះក្សត្រថ្លៃ
ស្ដេហ៊ានន គេតែងប្រុង អចៃគ្រួយ

ស្តេច

១.៣២៩- ចេញកដៃ ពេលឥឡូវ ឬយ៉ាងណា?

ជុនយ៉ែក

ឲ្យវ៉ែវ្រិក ឈប់សំពក បានបន្តិច

ស្តេច

ត្រូវយ៉ាងតិច បានពីរម៉ោង ស្រួលកាយា
ត្រូវប្រយត្ន ក្នុងប្រយុទ្ធ ជំនស្មារ្យ
ត្រូវត្រគត្នា រកសាក្សី ឲ្យឃើញច្បាស់ៗ
១.៣៣០- ត្រូវពិនិត្យ ជាកណ្តាល ដល់គូឈ្មោះ
បើដូច្នោះ ខ្ញុំដាក់ឈើ លោកតារីយ៉ាស
ដល់ច្បាំងហើយ នាំឲ្យខ្ញុំ យ៉ាងរហ័ស
យកគូកឈ្មោះ ឲ្យស៊ីម៉ែន ជារង្វាន់ ៗ
ខ្ញុំចង់ឲ្យ ដោយដៃខ្ញុំ ទើបបានគាប់

ស៊ីមែន

១.៣៣៩–ស្តេចប្រើច្បាប់ ដាក់ឲ្យខ្ញុំ   កាន់តែធ្ងន់

ស្តេច

ចុះទឹកភ្លឺ   ក្រែងៈស្លាបហា   មកបង្ខំ
ធ្វើប្រពន្ធ   ណាតំដោយ   ឲ្យតែឈ្មោះ ៗ

www.aretemaniez.fr

ឈុតទី ៥

សង្ខេបឈុត

រ៉ូឌ្រិកលានាងស៊ីម៉ែនដើម្បីទៅស្លាប់ តែនាងឃាត់កុំឲ្យធ្វើព្រោះចិត្តនាងនៅស្នេហាជានិច្ច ។ ព្រះរាជបុត្រីនិងនាងស៊ីម៉ែនថ្លែងពីការជ្រួលច្របល់ចិត្តរៀង ៗ ខ្លួនប្រាប់ដល់អ្នកថែរក្សា ។ ដុនសង់ក៏លេចឡើង៖ នាងស៊ីម៉ែនអស់សង្ឃឹម នឹកស្មានថារ៉ូឌ្រិកស្លាប់ទៅហើយ តែដោយពិតនៅរស់ទេ ។

ស្តេចបានហៅនាងស៊ីម៉ែន ឲ្យព្រមទទួលបញ្ជាប់សន្យាតែ រ៉ូឌ្រិកត្រូវទៅច្បាំងផ្តេញពួកម៉ូរ៉សិន ទើបរៀបការនឹងនាងជាក្រោយ ។

ភាគទី ១

ជំនឿព្រឹក - ស៊ីម៉ែង

ស៊ីម៉ែន

ឃើញព្រឹក ! ម្ដេចហើយមក ឥតគិតក្រែង
ព្រឹកឯង មកជន្លាប់ ក្ដីក្រោះខ្ញុំ
ថយឲ្យឆាប់ !

ព្រឹក

១.៣៤០– ខ្ញុំមកលា អូនក្រមុំ
មុនផែលខ្ញុំ ចិន្ដលើក ផុតជីវិត ។
ពោះស្នេហា ជំពុំណា ដកចិត្ត
ត្រូវតែខ្ញុំ មកប្រាប់អូន ឲ្យដឹងពិត

ស៊ីម៉ែន

រឿងក

ខ្ញុំបញ្ចប់ ដោយត្រេកចិត្ត

១.៣៤៩– ចន់ជីវិត ប្រយោជន៍គួរ ដែលខំប្រឹង ។

សុម៉ែន

ឯងទៅស្លាប់ កើតុំសង់ ខ្ញុំនៅដែរ ។

ឲ្យឯងត្រើ ឲ្យឯងស្លាប់ លែងចង់ប្រឹង

មិនទាន់ក្ស័យ ស្ដេចទឹកភ្នែក មុខផល់ម៉ឺន ។

អ្នកឯងហ្នឹង ភ្លាប់មិនស្លាប់ ជុំខ្ញុំផង ។

១.៣៥០– ទោះគួកម្ល៉ូ ព្រើនយ៉ាងណា កាបតារពារ

ម្ដេចកំភា ចិនផុងសង់ ស្លាប់ប្រឡង

ឬទ្ធិ

ខ្ញុំទៅស្លាប់ ឯការណ្ណោះ ខ្ញុំតបចិន

ព្រោះចំណង់ នៃស្នេហា មកបងខ្ញុំ ។

ខ្ញុំក្លាហាន កែខ្ញុំគ្មាន ដៃនឹងព្រួ

-- កើតទុក្ខ

បើសិនមាន កៀនមួយ ចំពោះខ្ញុំ
នោះបុប្ផាស់សប ដីកែផ្ទុក យប់មិញហើយៗ
តែការពារ ដល់ក្សត្រា បណ្តាកស្ត្រ
មិនផ្តួសផ្កាស កាំងចិត្តក្សត្រ ទឹនផ្ដេទៀយ

១.៣៦០– ព្រោះរូបខ្ញុំ មានចិត្តត្រង់ ជាយូរហើយ
មិនដោះតើយ ឲ្យគេចា៎ះ ខ្ញុំរក្សាជាតិ ។
ឥឡូវនេះ អ្នកចង់បាន យកក្បាលខ្ញុំ
ព្រមតាមសុំ សមបំណង មិនឲ្យឃ្លាត
តែហេតុអ្វី បានអ្នកខ្ចី ដៃឯទៀត

១.៣៦៤– មកជ្រែកជ្រៀត រូបខ្ញុំ មិនសមគួរ ?
ខ្ញុំនៅស្ងៀម មិនតទល់ សុខចិត្តស្លាប់
ខ្ញុំព្រមស្លាប់ ក្នុងផ្នួស ឥតការពួន
ខ្ញុំក្រោកការ ដូចបានស្លាប់ ដោយដៃស្ងួន

ប្រាប់ញញួន ពីព្រោះ ក្តើនឈ្មោះនេះ

១.៣៧០– ខ្ញុំសុខចិត្ត ហុចពោះឱ្យ ផុតសន្ទាក

គ្រាន់លើកសក្តិ ថៃផុនសន់ ឱ្យគេស្ងើ

ស៊ីផែន

ពីរឿងនេះ ត្រូវត្រើក គិតឲ្យកែន

កុំភ្លើលេន មិនការពារ ផល់ជីវិតៗ

បើត្រិក ស្លាប់ព្រាកផ ក្តីកិច្ចនេះ

១.៣៧៥– នៅវៀលតែ ជាឯធំពាញ់ ព្រាកដពិត

កន្លែងឯង ភ្ជាប់តែខ្លួន ម្តេចមិនតែ

ភ្ជាប់ដាប់ចិត្ត ពេញសន់សឹក ពោលស្នេហាៗ

ចុះម្តេចឯង មកបន្ទោក ផល់គិត្តយស?

កើតទីខ្លួន ថ្លួនទំពាព សូមឯងជា

១.៣៨១ ខ្ញុំ កាលនោះ គ្រាន់តែធ្វើ ឲ្យខ្ញុំផ្កា

ពេលនេះណា ម្តេចក៏ឯង ផ្ទាត់ក្បាហាន?

ហាក់សម្លាប់ ផុតគុំ មិនស្ញើចផៃ
ខុះសព្វថ្ងៃ នៅឈឺចិត្ត មិនចង់បាន ។
សូមវ្រើក ទៅប្រយុទ្ធ រក្សាប្រាណ
១.៣៨៩– ទំឲ្យបាន លើកកម្ម បើចង់ស្លាប់ ៗ

វ្រឹក

លោកគមោស ហើយនឹងម្ជូរ កំពុងញៀស
តើយកឈ្មោះ ឈ្មោះថ្មីទៀត ខ្ញុំលេងនឹងកប់
គេអាចជឿ ជំនះខ្ញុំ ទានទុកស្រាប់
អ្នកផងស្លាប់ ជីនក្លាកាន អ្នកដែលល្បីៗ
១.៣៩០– ប្រយុទ្ធនេះ តោះអ្នកចង់ ជួយយ៉ាងណា
ត្រូវជឿថា ខ្ញុំគ្មានចង់ ឈ្មោះល្អើ
ស៊ីតែស្លាប់ តោះអ្នកណា ជាម្ដេចក្ដី
ខ្ញុំឥតស្ដី ព្រមតែចាញ់ មិនចង់ឈ្មោះ ។
គេអាចហា វ្រឹកធ្វើ ស្លុយស៊ីមិន

១.៣៩៩– ប្តូរស្លាប់មែន ឲ្យតែរួច រឿងស្រឡះ
ព្រោះនាំនឹងបង់ បានក្បាលក់ យកជំនះ
បើមិនឈ្នះ ក៏គំត្រូវ ជាប់១គ្រឿង ។
កាលបង់ថ្លៃ ការ៉ូវ្រឹក ផ្តាច់ស្នេហា
ពេលនេះណា ក៏សុខចិត្ត ផ្តាច់ជីវិត
១.៤០០– លើកក្តីឈ្នះ ឲ្យស៊ីមែន បានសុខចិត្ត
បើមិនពិត អូនចាំមើល ដល់ប្រយុទ្ធ ។
មុខតែចាញ់ ហើយស្លាប់ទៀត ជាក់ស្មើ
ជេកស៊ីជ ហើយចិត្តបងនឹ បរិសុទ្ធ
ត្រូវនឹកថា អ្នកចាំនឹងតួង គាប់[illegible]ផុត
១.៤០១– តែមួយគត់ គាប់ចិត្តពេញ ចិត្តឯងបាន ។

ស៊ីមែន

កុំបងស្លាប់ ពោលស័ក្តិយស ទាំងជីវិត
បងរ៉ូវ្រឹក ប្រុងប្រយ័ត្ន ក្យោព្រាណា

ការពារខ្លួន គឺធីដុំសង់ ដោយស្មោះស្មាន
ដូចជាបុប ជួយថៃលែក ទុក្ខខ្ញុំដែរ ៗ
ឲ្យខ្ញុំជា យ៉ាងណាទៀត បងសម្លាញ់
កុំយកតាញ់ យកតែឈ្មោះ ក្បេកើត
ដើម្បីចិត្តបង ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ឥតវៀចវេរ
ត្រូវរីរេ ទំព្រីងច្បាំង ឲ្យហ្មត់ចត់
ខ្ញុំសូមលា ពាក្យនេះហើយ ដោយគៀនខ្មាស
ជាំឲ្យច្បាស់ ផល់ឆ្នាំ ពិតប្រាកដ

វ្រិក (ម្នាក់ឯង)

តើពេលនេះ សត្រូវណា ដែលចិត្តក្បត់
ចូរចោលគេ ចេញមុខមក ឲ្យឃើញពិត ៗ
ពួកតាម្បូរ ! ណាក៏គេ ! កាស៊ីយ៉ង់ !
តាណាចង់ ត្រូវប្រែងប្រៀប រៀបពិនិត្យ
រួមកម្លាំង ជាងដាច់ដែល ឲ្យអស់ចិត្ត

ល្បិចរ៉ូវើក ដែលគំពុន តែក្លាហាន

មហាវេជ្ជ គ្រូតពលំ ថ្វីនស្តេចម្ពា

គំពោត្ន នៅសង្រ្ឃម ចិនថ្កុព្រោណ

ដល់សម្រេច ដោះជាឈ្នះ មិនចង់បាន

១.២២៧– ចំពុំខ្នាន កំម៉ោលឃើញ ស្វមរក្សាយដៃ ។

ភាគទី ២

រាជបុត្រី

ព្រោះតែក្តីឈ្លោះ បានជាខូច ដល់ស្នេហា

តើព្រាណ្ហា ទំដំកើត ទៀតថ្មី ?

ខុះស្នេហា ពុំសង្ការ លើលោកិយ

មកអប្រើយ ចូលចំផ្ញាញ ដល់កិត្តិយស ?

១.៤៣០– ពិតតែខ្ញុំ បុត្រីស្ដេច ក៏ព្រួយចិត្ត
ពិបាកគិត យកនាងណា ទើបបានខ្ពស់
ព្រឹកមាន ឫកពារសម ជាប់គេអស់
តែទៅពាស់ អ្នកមិនមែន ជាបុត្រស្ដេច ។
តើខ្ញុំរើស យកព្រឹក ខុសឬត្រូវ ?
១.៤៣៩– បើឥឡូវ កម្មគាក្រក់ មកបណ្ដាច់
ឲ្យផុតស្នេហ៍ យកក្ដីឈ្នោះ ទើបសម្រេច
ចុះហេតុម្ដេច មិនជាប់ចិត្ត រើសឲ្យហើយ ?
ឱទេវតា ! ខ្ញុំខ្លាចផ្កា ឈើពេកក្រៃ
ព្រួយពល់ថ្ងៃ នឹងការជ្រើស មិនស្រេចឡើយ
១.៤៤០– យកក្ដីឈ្នោះ បញ្ចាស់ជាច្រើន ខ្ញុំគ្មានហើយ
ព្រះឥន្ទ្រអើយ បើយកស្នេហ៍ ក៏មិនបាន
ពោះក្សត្រា ស្ដេចឯណា ក៏មិនសម
ត្រូវតែខ្ញុំ រើសព្រឹក ទើបសមប្រាណ

តែកិត្តិយស បេះតែតាម ឲ្យទកទាន

១.៤៤៨− កុំម្តេចបាន បើរទ្រិក ឈ្មោះស្តេចតីរ ៗ

ភារឡើសឹង ដែលស្តេចម្ចូរ ទើបព្រមាន

កេមិនមាន ជួបក្រើក ពិតប្ញធិ

កើក្រើក ជាគួរ កើនមន្ទីរ

អ្នកយាយី កំមិនបាន គន្ធរស្ម ៗ

១.៤៩០− សមន្ទំណាស់ តែកុំតាស់ បានស៊ុំម៉ែន

ក្រោះតែងនី ឡូរទាំគេ ស៊ូឈឺផ្សា

លោកគេមាស ពិតតែស្អប់ កំភ្លកការ

ក្រោះស្នេហា អ្នកទាំងពីរ នៅតែមាន ៗ

ដោយឈាម៩ ទះដ៏ស៊ុំម៉ែន កំតាមប្តីង

១.៤៩៨− តែកិច្ចហ៊ាន ធ្វើជាយស្តាយ ស៊ើរមិនបាន

ទោះយ៉ាងណា កក់សង្កា ខ្ញុំមិនបាន

ផលគស្នូរណា បានតែចន្ទ្យ គួរគ្រួ ៗ

ភាគទី ៣

រាជបុត្រី-ឡេអូនរ

រាជបុត្រី

មកហើយឡេអូនរ?

ឡេអូនរ

ក្រាបទូលម្ចាស់

ខ្ញុំករុណាសុំ ម្ចាស់បានសុខ ស្រួលទំនេរ

រាជបុត្រី

១.៤២០— សុខឯណា ទុក្ខសព្វថ្ងៃ រឹតឡើងទ្វេ

ឡេអូនរ

បើតោះស្នេហ៍ មានសង្ឃឹម ក៏មិនបាន ។

ព្រោះស៊ីម៉ែន បានប្រាប់ថា បើបង្វាំង

អ្នកណាតាំង ស៊ីម៉ែនព្រម ប្រគល់ផ្កាណា

ទោះព្រឹក ឈ្នះប្តូចាញ់ ម្ចាស់ត្រូវ

១.៤៦៩— ហើយសមគុន ជំនៅចិត្ត គឺជាដៃ

កសបុត្រី

ខ្ញុំមិនលបប់!

ទេព្យអូន

ចុះតើម្ចាស់ រកផ្លូវណា ?

កសបុត្រី

ឯងការពារ សង្ស័យខ្ញុំ បងឲ្យស្នេហ៍ ។

ហ៊ីព្រឹក ច្បាំងគន្ធកំផ្ទុំ ពាក្យកាំប្រែ

បើខ្ញុំកែ ដូចជាខ្ញុំ ប្រើអំណាច ។

១.៤៧០— ឲ្យស្នេហា ទុកឲ្យខ្ញុំ លែងគិតយស

ស៊ូចង់ឈ្មោះ ព្រោះតែភ្លើង ហើងស្នូរទ្វារ

ទេព្យអូន

ខ្ញុំនាងស្តាប់ បុណ្ណឹងហើយ ម្ចាស់មិនគាប់

ទៅចណ្តក់ ស្អកតាំងពី ឲ្យបែកគ្នា
ត្រូវយល់ថា នាងតាមចិត្ត តែឥតស្អប់
១.៤៧៩– លុះបញ្ចាំងចប់ នាងសុខចិត្ត ឥតមានខក
ប្រគល់ខ្លួន ឲ្យអ្នកឈ្នះ ជាភរិយា
ត្រូវដឹងថា រកដៃណា ភ្ជាំងស្មើគ្នាៗ
ពោះផុងសង់ ក៏នាងព្រម ឥតថាអ្វី
ពិតតែថ្មី ខ្ញីព្រាញ ក៏សមព្រាណ
១.៤៨០– ថ្ងៃគិក្កនម នៃផុងសង់ មិនដែលមាន
តែនាងហ៊ាន ព្រមព្រៀងចិត្ត ស្ម័គ្ររៀបការៗ
ឯចម្ប៉ាំង ដែលស៊ីម៉ែន ចាក្ដិតនោះ
ហេតុពីព្រោះ តែកិច្ចមួយ ជួយបិតា
លើរទ្ធិក នាងគាបស្មាន ជាមុនថា
១.៤៨១– ពោះយ៉ាងណា ក៏រន្ធិក មុនតែឈ្នះៗ
ពីផុត្រើ

ខ្ញុំដឹងដែរ ថាពុំមែន មានចិត្តមួយ
ចង់លើកស្នួយ ឲ្យព្រឹក មានជ័ះ
ទ / ខ្លួនខ្ញុំ នឹកយ៉ាងណា ក៏មិនលះ

ទៀវអួន

ត្រូវចាំច្បាស់ ម្ចាស់ប្រសូត ចេញពីណា ?
១.៤៩០– ចុះតើម្ចាស់ ប្អូនស្រឡាញ់ យ៉ាងដូចម្ដេច ?
ចាំយកស្ដេច តាមតម្រូវ នៃទេវតា

រាជបុត្រី

លើព្រឹក ខ្ញុំឥតមាន ចិត្តស្នេហា
ព្រោះយល់ថា ជាមនុស្សមួយ ជនសាមញ្ញ ។
ក៏ប៉ុន្តែ ប្អូនគេជះ នៃព្រឹក
១.៤៩៨- ឆាវឡើស៊ីជ ធ្វើឲ្យខ្ញុំ លួចស្រឡាញ់
បើខ្ញុំទៅ តែមានះ មិនព្រមចាញ់
តាមស្រឡាញ់ ក៏គ្មានរឿង អ្វីឲ្យភ័យ ។

តែចិត្តខ្ញុំ   មិនបន់ផ្តាច់   កាត់ស្នេហា
នាំឈើផ្កា   អ្នកទាំងពីរ   ព្រួយកាល័យ
១.៥០១– បើខ្ញុំយក   នាំតែខ្លួន   ការប្រស្រើយ
ក្រៅយកជ័យ   នៃសច្ចៈ   ប្រណិធាន ។
បម្រាំងនេះ   ព្រាស់ព្រឹក   ឈ្នះប្រាកដ
អាចសន្មត   ជាស៊ីម៉ែន   មុខតែបាន
ឯងក្លាប់ជីន   ពីព្រួញខ្ញុំ   ចាំងប៉ុន្មាន
១.៥០៥– មុខតែខាន   បានសម្រេច   ចុងជួបដើម ។

ឆាក ទី ៤

ស៊ីម៉ែន–អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

ឱអិលវៀរ !   ខ្ញុំវេទនា   ចិនឈើផ្កា

ខ្ញុំស្ដាប់ ឃើញទុក្ខខ្ញុំ គ្មានកើត
រកអ្នកគ្មាន ឱ្យសប្បាយ ក្នុងលោកកើត
ពោះទិប្រើស បន់យ៉ាងណា ឥតប្រយោជន៍

ចាំងពីដោន ភ្លើឱ្យខ្ញុំ ហាប់ការុង
ទប់ផ្ទុក ច្បាស់ទឹកភ្នែក ហូរហៀកស្រោច
ព្រាំតាមកម្ម ចាំទទួល ចាំងឈឺខ្លោច
តើទុកខ្លោច ឥតសងសឹក ឬត្រូវធ្វើ?

ពិលរឿរ

ចាំងពីរនោះ ច្បាស់ជាអាន ប្ដូរខ្ញុំចិត្ត
យកវៀតិក ប្រុងសងសឹក កំប្រសើរ
ព្រោះកំស្ដា ប្ដូរជួយតាន ឱ្យណាខ្មើរ
ការទំធ្វើ ប្ដូខកិច្ចពេស ខិនប្ដូខ ។

ស៊ីមែន

យកកំហឹង ខឹងរបស់ យ៉ាងសំគាំ!

អ្នកបន្ទប់ ជីវិតឪ ម្ចាស់សិរី
១.៨២០– ឬអ្នកផ្តាប់ រូបវ្រឹក ដែលធ្លាប់ល្បី?
កូនចាំនពីរ ត្រូវជាប្តី តែរូបម្នាក់ ៗ
ចាំនពីរនេះ កំបិត្តខ្ញុំ នៅខ្វល់ខ្វាយ
ផាប់កូនកាយ ការសន់សឹក នៅចាំផាត់
ទព្រះគន្ធា ធ្លាប់តែខ្លាំង កម្លាំងយក្ស
១.៨២៥– ក្រោកឡើងភ្ញាក់ ជួយសម្រេច រឿងនេះផង ៗ

អិលវៀរ

កុំបណ្តោយ តាមកំហឹង ទឹងខ្លាំងពេក
ប្រយ័ត្នកែក យកតែទុក្ខ កើតសៅហ្មង
ខំតាមប្តឹង រកខុសត្រូវ ឲ្យដូចបង
ខំបន់ផ្សង យកជីវិត គូសង្សារ ៗ
១.៨៣០– ហើយអ្នកនាង ជួយបងឲ្យ វ្រឹកឈ្នះ
ទើបស្រឡះ ជ្រះរឿងការ ផុតទុក្ខា

ទៅថ្ងៃមុខ គង់បេះ ឃើញគាសេបា
គ្រាក្សត្រា កំព្រះព្រៀង តាមតាំងថ្ងៃ ។

ស៊ីផែន

ប្រើឱកល្មះ ស្មានថាខ្ញុំ ព្រមស៊ុំចិត្ត ។
១.៨៣៩ – នៅតែគិត នៅតែជ្រើស ឥតឈប់ទេ
ថ្វីបើច្បាប់ មកបង្ខំ ខ្ញុំសុំស្នេហ៍
ថ្វីបើនេ មកសម្រួល ម្ដេចក៏ដោយ ។
ជុំប្រើក ឈ្មះដុំពល់ ដោយឥតគំ
តែចិត្តខ្ញុំ គ្មានក្រែកអរ នឹងឥតណោយ
១.៨៤០ – ទោះជាស្ដេច ប្ដាគសខ្សា ចាំត្រូវឱ្យ
ម្ដេចក៏ដោយ កំក្ដួយស មិនព្រមយក ។

កិលរៀរ

ល្ហើយ! ជើងស្គ្រ នឹងចាំក្ដួច ចិត្តបែបហ៊ីច
ចាំខ្ទង់ ខ្សួរទុកនៅ ជួយថែឈរក

តើស៊ីច្រើន ទំពាំងភ្លើង ឥតផលមក

១.៨៦៩– ប្ដូរយក ខ្លួនគាព ដោយសុខសាន្ត ?

បានការអ្វី ? ឯងសន្សំ ការណ៍យកខ្លួ ?

ស្លាប់ប្រើក តើខ្ញុំឯង មានវិញ្ញាណ ?

មុខលើទុក្ខ ខាតលើខាត ឯងបង់បាន ?

គេប្រាណ ចាំមើលតែ ផុតបង្ហាំង ។

១.៨៧០– ឯងគិតគ្លេច កំមិនស្រេច ចាំឲ្យចំ

ឯងមិនសម បានប្រើក ដែលបង្ខំខ្លាំង ?

ចេះតែតា ឲ្យគួរាយ ផ្ដាប់កខ្លាំង

គោះដុនសន់ បញ្ហាស់ជាបាន ធ្វើប្ដីឯង ។

ស៊ីម៉ែន

ស្លូតគិលរៀវ កុំខ្វេខ្វា ឲ្យរីកគរ

១.៨៧១– ខ្ញុំមិនគរ អតាអក ដំស្បប់ស្រួត

បើខ្វិកាត ចិត្តខ្ញុំបង់ តែរៀវលត

ព្រោះស៊ីម៉ែន មិនចង់ជួប ភ្នាក់តាំងពីរ

បើស្រែក ពិតជាល្អះ ស[illegible]

ផុតទុក្ខផង ខ្ញុំសប្បាយ មួយជី

១.៥៦០– បើដុនសង់ ច្បាស់ជាទុក្ខ ព្រួយពេញទី

ខ្ញុំឃើញអ្វី ខ្ញុំគិតវៀរ កើតទុក្ខហើយ ?

ភាគទី ៦

ដុនសង់ - ស៊ីម៉ែន - អិលវៀរ

ដុនសង់

សូមគិតវៀរ ទទួលដាវ ដោយពេញចិត្ត

ស៊ីម៉ែន

ស្អី ! លោហិត ដុនរ៉ូឌ្រិក ជិតជាប់លើ

អែងឯងហ៊ាន[illegible]បញ្ចេញមុខ ដែលគ្រាន់បើ

១.៤៦៩- ញើបញើ ផ្កាប់រុំមួយ គាប់ចិត្តខ្ញុំ ។

ក្រោក! គ្មានអ្វី ឲ្យឯងខ្លាច ណា!ស្នេហា

ខ្មោចចិត បានសប្បាយ ដែលក្រៀមក្រំ

ជ័យជំនះ លើកកិត្តិយស ឈ្មោះឧត្តម

តែខ្លួនខ្ញុំ អស់សង្ឃឹម ពេលនេះដែរ ។

ដុនសង់

គិតម្តចទៀត - - -

ស៊ីម៉ែន

១.៤៧០- ម្តេចក៏នៅ តែខិណាយ

បាននាំកាយ វរបុរស ដែលខ្ញុំស្នេហ៍

ឯងចិត្តក្បត់ បានសម្លាប់ ឥតក្រែងទេ

អ្នកធ្លាប់តែ មិនដែលមាន គាប់ស្នើ ។

ទៅថ្ងៃមុខ កុំសង្ឃឹម បានស៊ីម៉ែន

១.៤៧១- រូបអ្នកឯង មិនមានមក បំរើ

ទៅសតិសឹក ដូចជាផ្ដាច់ ជីវិតស្រី

ជុនសង់

និយាយស្អី ម្ដេចមិនស្ដាប់ ឲ្យយល់ពិត

ស៊ីម៉ែន

ចង់ឲ្យខ្ញុំ ស្ដាប់អ្នកឯង តាំងទូត

ឲ្យឯងអ្នក ពិឃាតកម្ម ជុនរ៉ូគ្រិក?

១.៤៨០— ចង់ឲ្យខ្ញុំ ស្ដាប់អ្នកឯង អួតពីបុណ្យ

ខ្ញុំគ្មានចិត្ត នឹងចង់ស្ដាប់ ពាក្យព្រហើន ៗ

ភាគ ទី ៦

ស្ដេច - ជុងយ៉ែក - ជុងអារីយ៉ាស - ជុងសង់

ជុងអាឡុង ស៊ីម៉ែន អិលវៀរ

ស៊ីម៉ែន

ត្រូវគរុណា ការសម្លាប់ ចាំងបុរាន

លែងចង់មាន លាក់ទុកទៀត ព្រះម្ចាស់ថ្លៃ
ខ្ញុំស្រឡាញ់ ជូនរ៉ូឌ្រិក រៀងសព្វថ្ងៃ
១.៥៨៩– តែចង្រៃ បំពេញកិច្ច តាមសងសឹក ។
ខ្ញុំតាមប្ដឹង ចង់យកក្បាល ថ្លៃកន្សាវ
ដកស្នេហា ដាក់ក្រោយខ្នង ឈប់គិតនឹក
តែពេលនេះ ខ្ញុំម្ចាស់ដឹង ថារ៉ូឌ្រិក
ផុតជីវិត ក្នុងប្រយុទ្ធ ក្ស័យទៅហើយ ។
១.៥៩០– គួរត្រូវ ឥឡូវប្រែ ជាគូស្នេហ៍
ស្ដាយឥតល្ហែ មុខតែខ្ញុំ ទុក្ខគ្មានស្បើយ
ដៃជូនសង បំរុងជួយ ឡើងលំក្រើយ
បែរជាសើយ សម្លាប់រូប ជំស្នេហា ។
តើត្រូវខ្ញុំ ជាអ្នក ផល់ជូនសង?
១.៥៩១– សូមព្រះអង្គ លុះលើកលែង ច្បាប់សន្យា
កន់ជ័យនេះ ខ្ញុំសូមប្រែ ដាក់ទ្រព្យា

បាក់សង្ខារ ច្បាស់ជាខ្ញុំ ព្រួយចាស់ស្លាប់ ។

ផុនយ៉ែក

ហ៊ាព្រះអង្គ នាងស៊ីម៉ែន ស្រឡាញ់ពិត
ម្តេចក្មួយគិត ពាក្យខ្ញុំឯង និយាយស្រាប់

ស្តេច

ប្រឡូទេ រូបវ្រើក នៅសេសជាប់
ផុនសង់ប្រាប់ ពាក្យមិនទៀង ដល់នាងឯង ។

ផុនសង់

ព្រះករុណា ! ខ្ញុំប្រាប់ថា នាងប្រឡូ
ទូលបង្គំ ទំរៀបកាច់ ជាអន្ទួន
ថាវ្រើក មានចិត្តធម៌ ចុចិកស្តែន
ប្រាប់ស៊ីម៉ែន ឲ្យបានយល់ ពីហេតុការណ៍ ។
ពេលខ្ញុំចាញ់ វ្រើកបាន ដកអាវុធ
ឈប់ប្រយុទ្ធ ទើបនិយាយ ប្រាប់ខ្ញុំថា ៖

ផងក៏លះបង់ខ្លួន ហើយទៅប្រាប់ តួស្នេហា
តែម្ដេចគ្នា កុំឲ្យដឹង ពីឈ្មោះចាញ់ ៗ
ព្រោះកិច្ចខ្ញុំ ត្រូវតែមក គាល់ក្សត្រា
ទ្រង់ដឹងក៏ ទទួលដាវ ដំសម្លាញ់ ”
ព្រះករុណា ! ខ្ញុំផល់ក្ខាម គានភ័យក្លាញ់
ប្រឡាក់ខ្ញុំ ស្លាបជាខ្ញុំ ជាឈ្មោះវិញ ៗ
កំហឹងខាង ដូចត្រដាន ប្រាប់ស្នេហា
ពីគណ្ហា យានមុតមាំ មកបញ្ចេញ
ចំពោះខ្ញុំ ទទួលចាញ់ ឥតទោមេញ
បានខំពេញ ដោយស្នេហា ប្រាកដពិត

ស្ដេច

គានសុំមែន មិនត្រូវទិន ទឹនស្នេហា
ឬគាំ កេតាក្យកៃ មិនសុខចិត្ត
តាំងជំនះ តាំងកិច្ចឯង កុំឈប់គិត

ព្រោះវ៉ូឌ្រិក ផ្សេងច្រើនផង ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ៗ
ឯងដឹងទេ គឺទេវតា បានតម្រូវ
ព្រោះតែផុ ឯងក៏បាន ចំណេញម្នាក់
ឈប់រឿងកំរ ប្រុងស្ដាប់ខ្ញុំ ឲ្យចាំជាក់
១.៦៤៣- ត្រូវពិធាក់ ហើយវ៉ូឌ្រិក ត្រូវគាប់ចិត្ត

ភាគទី ៤

ស្ដេច - ដុងយ៉ែក - ដុងអារីយ៉ាស - ដុងរ៉ូឌ្រិគ
ដុងអាឡុង - ដុងសង់ - រាជបុត្រី - ស៊ីមែន - ឡេអូនរ
អិលវៀរ

រាជបុត្រី

ឈប់យំសោក ព្រមទទួល អ្នកមានជ័យ
ដោយកិសម័យ ពីដៃខ្ញុំ ណាស៊ីមែន

វ្រើក

ព្រះករុណា ទុកខ្ញុំ ទៅចុកណែន
លើស៊ីម៉ែន ចំណងចិត្ត ជាប់ស្នេហា
១.៦៣០– ខ្ញុំមកនេះ មិនមែនមក យកហ៊ុន
ខ្ញុំមកជួន ឲ្យស៊ីម៉ែន ផ្ដាច់សិរសា
ថ្វីបើច្បាប់ ទីធចំណាន់ នៃក្សត្រា
គឺស្នេហា មិនអាចជួយ ចំពោះខ្ញុំ ។
បើសងសឹក មិនអស់ចិត្ត ព្រោះឯង
១.៦៣៤– ត្រូវស៊ីម៉ែន ធ្វើយ៉ាងណា ឲ្យសុខុម
តើត្រូវច្បាំង មួយពាន់ដង លើរូបខ្ញុំ
ឬត្រូវទំ ធ្វើម្ដងទៀត លើផែនដី ។
ឬយកខ្លួន ទៅបង្ក្រាប ទំពក់សែន
ឬស៊ីម៉ែន ចង់ឲ្យល្បង អ្នកណាល្បី
១.៦៤១– គ្រាន់យកឈ្មោះ ឲ្យកេត្តិ៍ខ្ពស់ ជាន់ស៊ើ

ឥតពាស់អ្វី គាប់ធ្វើបាន បើលាន់ច្រេះ ៗ
កំប៉ុន្ត បើកិត្តិយស មិនសុខចិត្ត
នៅតែគិត សម្លាប់ខ្ញុំ ទើបស្រឡះ
សូមស៊ីម៉ែន កុំយកដៃ ឯណាផ្ទាស់

១.៦៤៩— ចង់ហើស សូមកាប់ចង់ ដោយដៃឯង ៗ
បំពេញកិច្ច ឥតអ្នកណា គាប់ធ្វើបាន
ដៃកល្យាណ ទើបបានឈ្នះ អ្នកស្ងប់ស្ងួន
ឃាតកម្មខ្ញុំ ល្មមតែនាង បាត់សង្រេន
សូមស៊ីម៉ែន កុំភ្លេចកិច្ច ដែលបានធ្វើ ៗ

១.៦៥០— បើខ្ញុំស្លាប់ នាងក៏បាន បានជោគជ័យ
សមជាស្រី យកសង់សឹក ដាក់ពីលើ.
តែយូរៗ រំពុកពាក្យ · ដែលខ្ញុំធ្វើ ៖
«ស្រួលសិនបើ រាមិនស្នេហ៍ រាមិនស្លាប់»

ស៊ីម៉ែន

ឯងក្រោកឡើងរ ខ្ញុំទទួល ពីរឿងនេះ
ព្រះឥន្ទ្រម្ចាស់ ក៏សឹងបាន ឈ្មោះយល់ស្រាប់
លើវត្រិត ខ្ញុំឥតមាន ចិត្តបង់កាប់
ខ្ញុំព្រមស្តាប់ តាមបង្គាប់ នៃព្រះឥន្ទ្រ ៗ
តែផលនេះ ច្បាស់ណាហ្ន៎ រៅតកត្រា
ព្រោះតាពាហ៍ ដោយម្ចាស់ ព្រះទ័យចង់
កិច្ចខ្ញុំ ព្រមសុខចិត្ត តាមបំណង ?
បើព្រះឥន្ទ្រ បន្តិត ពេលឥឡូវ ៗ
រូប វត្រិត ប្តូរជីវិត ក្រោមក្សត្រា
បានធ្វើការ ចំពោះវត្ត ដេញសត្រូវ
ឲ្យខ្ញុំយក ក្បាលស្តេចបាន ដូចមិនត្រូវ
ព្រោះឈាមនុ ទៅប្រឡាក់ ដាក់ថ្មៗ ៗ
ស្តេច
មានពេលខ្លះ គាប់សម្រួល បានស្រួលចិត្ត

គុំគំយកគិត ផ្សិតរង្រើក ឈ្មោះនាងស្រី
ហើយស៊ីម៉ែន ព្រមទទួល យកប្ដី
ព្រោះដើម្បី ចង់បំពេញ ឲ្យឃើញភ្លាមៗ
១.៦៧០– តែហើយចុះ បណ្ណាការ គ្រប់នាងចាំ
ចុកមួយឆ្នាំ គ្រាន់តែកូនង ប៉ុតពោធ
ឯរង្រើក កន្សែងនេះ គ្រប់បញ្ចាម
ឲ្យឃើញភ្លាម បំផ្លាញម្ទូរ ឲ្យលាយ
ផ្អាញកម្លាំង បង្កាំងឲ្យខូច ពាប់យកជ័យ
១.៦៧៨– ឯងកុំភ័យ នាំទីពឹង ដោយរីករាយ
ចូលដីម្ទូរ ភរយកទី ឲ្យទូលាយ
ទំប្រឹងភ័យ សមកុលបុត្រ ស្នេហាជាតិៗ
គ្រាន់តែឮ ឈ្មោះឡើងស៊ុង ភញ្ជើខ្លាច
ឯងឥតអាច ត្រូវភរបាន សមនឹងមាន
១.៦៨០– តែយាំងណា គ្រប់ខឹងមក ស៊ីម៉ែនទៀត

កុំបីឃ្លាត តាំងចិត្តក្រាញ់ ចាំស្នេហា ៗ
ឯងមកវិញ ក៏តែពេញ ចិត្តស៊ុមែន
កិច្ចដែលឯង បានខំធ្វើ ក៏គេស្គាល់
ជាសាក្សី ទុកជាកេរ្តិ៍ បណ្ណាការ
១.២៨៩– យាំងថ្ងៃថ្មី លើកជោគជ័យ ដល់រូបឯង ៗ

រំឭក

ដើម្បីខ្ញុំ បំពេញកិច្ច ដល់ចេស្ដា
ហើយរៀបការ ដោយសួស្ដី ចឹងស៊ុមែន
តើដូចខ្ញុំ មិនបកិខបេញ ឲ្យឃើញស្នេហ៍?
កុំព្រួយក្រែង ខ្លួនបង្គំ គាប់រើស ៗ

ស្ដេច

១.២៩០– ត្រូវសង្ឃឹម ក្លាហានឯង នឹងពាក្យខ្ញុំ
ត្រូវចិត្តខំ យកជំនះ លើគោលរើស

ក្រៅឲ្យពេល នឹងកម្លាំង ខ្លួនឯងប្រឹង

១.៦៩៨– ក្រៅពេលខ្លាំង ស្តួចឯងទៀត កុំជួយដែរ ។

ចប់

Librairie et Imprimerie
PHNOM-PENH
59, VITHEI PASTEUR, 59
PHNOM PENH